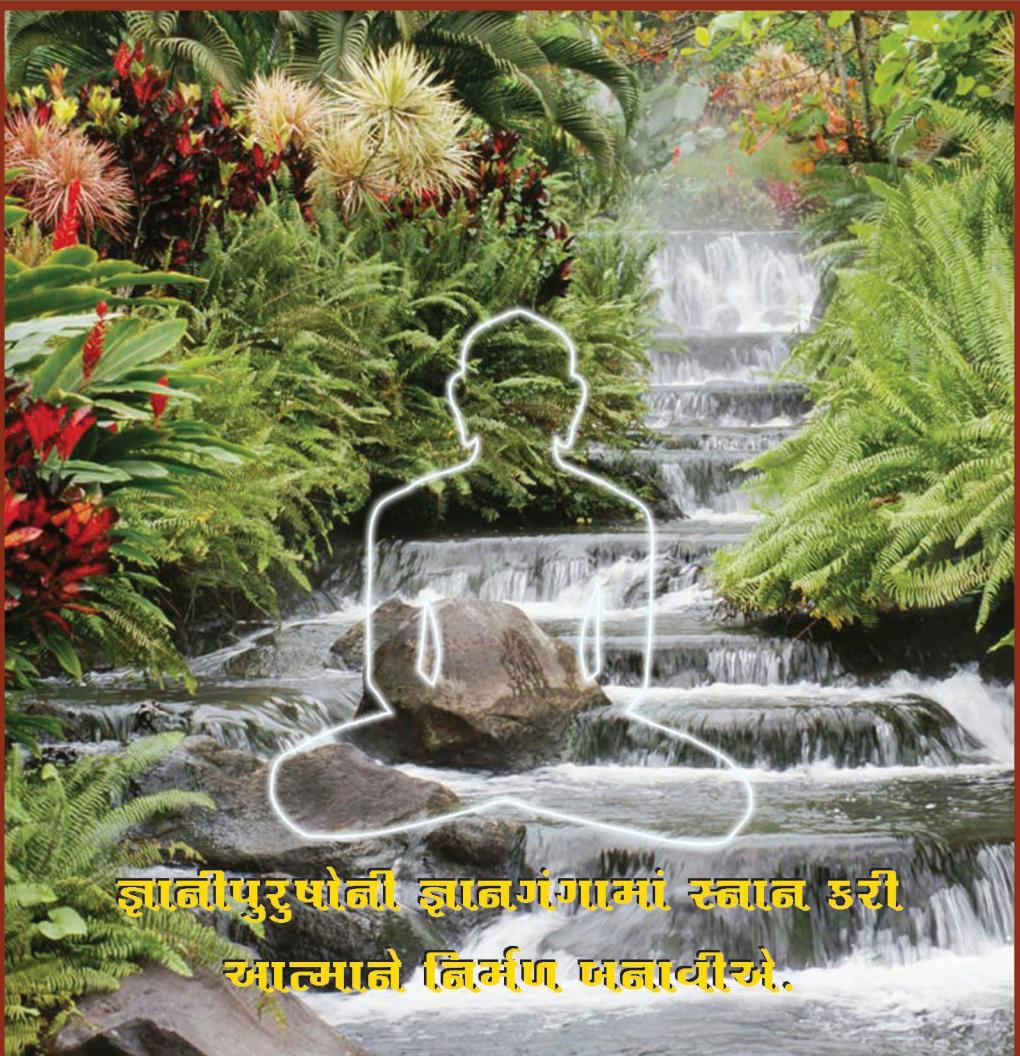

શ્રી રાજ-સોભાગ સદ્ગુરૂ પ્રસાદ

અંક : ૭૧ (ત્રિમાસિક)

સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૫

Published by :

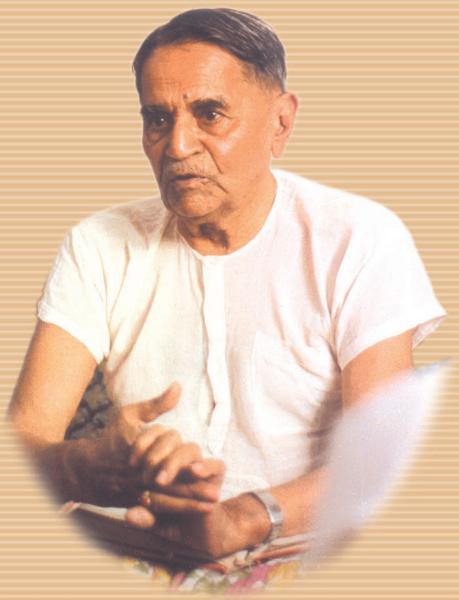
Shree Raj Saubhag Satsang Mandal

SAYLA-363 430 (GUJARAT-INDIA)

Tel. : 02755-280533, TeleFax : 280791

Email : rajsaubhag@yahoo.com

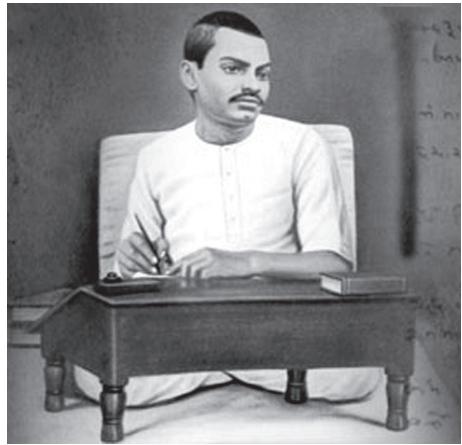
Website : www.rajsaubhag.org

પ્રત્યક્ષ સત્પુરુષનો ભેટો થાય તો પણ એની ઓળખાણ
થવી બહુ મુશ્કેલ છે. કારણકે એ બધું સંસારી માણસના
જેવું જ કામ કરતા હોય તેથી આ મહાત્મા છે એમ કેમ
ખબર પડે ? એટલે ઓળખાણ ન થાય, અને ઓળખાણ
ન થાય ત્યાં સુધી પ્રતીતિ ન આવે.

જો જ્ઞાનીની પ્રતીતિ આવે તો નવાં કર્મ બંધાય નહીં એની
કુંચી હાથમાં આવે, અને નવાં કર્મ બાંધવાનું બંધ થાય. પછી
જૂનાં કર્મ તો કેટલાં હોય ? બે પાંચ ભવ, પંદર ભવ રહે.
પંદર ભવે તો અવશ્ય મોક્ષમાં જાય, જાય ને જાય.

— પૂજ્ય બાપુજી

પત્રાંક : ૨૮૫

મુંબઈ, ૧૯૪૭

ચિત્તની જો સ્થિરતા થઈ હોય તો તેવા સમય પરતે સત્પુરુષોના ગુણોનું ચિંતન, તેમનાં વચ્ચનોનું મનન, તેમના ચારિત્રનું કથન, કીર્તન, અને પ્રત્યેક ચેષ્ટાનાં ફરી ફરી નિહિદ્ધાસન એમ થઈ શકતું હોય તો મનનો નિગ્રહ થઈ શકે ખરો; અને મન જીતવાની ખરેખરી કસોટી એ છે. એમ થવાથી ધ્યાન શું છે એ સમજાશે. પણ ઉદાસીનભાવે ચિત્તસ્થિરતા સમય પરતે તેની ખૂબી માલૂમ પડે.

પત્રાંક : ૨૮૬

મુંબઈ, ૧૯૪૭

૧. ઉદયને અબંધ પરિણામે ભોગવાય તો જ ઉત્તમ છે.
 ૨. બેના અંતમાં રહેલ જે વસ્તુ, તે છેદ્યો છેદાય નહીં, ભેદ્યો ભેદાય નહીં.
-

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃતજી

પત્રાંક : ૨૮૫

[પુ. ભાઈશ્રીએ પત્રાંક-૨૮૫ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય]

આ પત્ર કોના ઉપર લખાયો છે તેનો આમાં ઉલ્લેખ નથી પણ પ.કૃ. દેવે ૧૯૪૭ની સાલમાં આ પત્ર મુંબઈથી લખેલ છે. આમ વિચારીએ તો સોભાગભાઈ એક એવા સાધક છે કે કદાચ એને સંબોધીને આ પત્ર લખાયેલો હોય કેમકે બીજા તો કોઈ એવા સાધક છે નહીં અને કદાચ કોઈ અજાણી એવી વ્યક્તિ કે જે ધ્યાન કરતી હોય એના માટે લખેલો હોય પણ આ પત્ર જેના ઉપર પણ લખવામાં આવ્યો છે એને માર્ગની પ્રાપ્તિ થઈ હોય એવો આપણને ખ્યાલ આવે. અને એ કમ શું ? તો કહે આ સીધે સીધો જ જેને કહીએ કે બધા જીવોને લાગુ પડે એવો આ પત્ર નથી. આ તો કઈ ભૂમિકાના જીવને લાગુ પડે એવો પત્ર છે ? તો કહે જેને ધ્યાનમાં પોતાના ચિત્તની સ્થિરતા ઉત્પત્ત કરી છે એને આ પત્ર વિશેષ કરીને લાગુ પડે છે. આપણે તો બધા સાધકો જે સાધનાની અંદર પોતાના ચિત્તને સ્થિર કરવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છીએ એ બધા જ સાધકોને લક્ષમાં લઈ અને આ પત્રનો સ્વાધ્યાય કરીશું. તો જે જીવને મોક્ષમાર્ગ પ્રાપ્ત થયો છે, એટલે કે સત્તદેવ, સત્તગુરુ અને સત્તધર્મરૂપી શાસનની એને પ્રાપ્તિ થઈ છે અને એના પ્રત્યે એને દઢ શ્રદ્ધા થઈ છે અને શ્રદ્ધા સાથે સાથે પ્રતીતિ અને વિશ્વાસ પણ દઢ થાય આવો જે જીવ કે જેને માર્ગની પ્રાપ્તિ થઈ છે અને એણે માર્ગનું આરાધન કરતાં પહેલાં સમર્પિત ભાવ કરેલો હોય. સમર્પિત ભાવ કર્યા પછી એ આજ્ઞાનું આરાધન નિષાપૂર્વક શરૂ કરે અને આવી રીતે જેને કહીએ કે માર્ગનુસારી અવસ્થાના મુમુક્ષુ અથવા તો પ્રાથમિક દશાનો મુમુક્ષુ કે જેને માર્ગની પ્રાપ્તિ થઈ છે અને એને પોતાની જે ભૂમિકા છે એ ભૂમિકાએ એને જે

આજ્ઞા થઈ એનું એ આરાધન કરી રહ્યો છે. હવે આની સાથે બીજી થોડીક વાત હું જોતું દું કે જે જીવને માર્ગ પ્રાપ્ત થયો, સમર્પિત ભાવ કર્યો, અને આજ્ઞાનું આરાધન નિષાપૂર્વક કરવા લાગ્યો તો આવા જીવની અંદર શું પરિવર્તન થાય ? તો કહે એ જીવની અંદર એના જે કષાયો છે; કોષ, માન, માયા અને લોભ - આ કષાયો પાતળા પડવા લાગે અને એમાં પણ જે અનંતાનુંબંધી કષાયો છે એ કષાયો એના પાતળા પડવા માટે અને એમ કરતાં કરતાં એ પછી આગળ વધતો જાય, આગળ વધતો જાય અને એ કષાયને ક્ષય અથવા તો પરિક્ષીણ પણ કરવાની એનામાં ક્ષમતા આવે. આ એ એના પરિવર્તનની વાત થઈ. બીજું મતાભિગ્રહ અને દુરાગ્રહ એ વસ્તુ એની મોળી પડવા લાગે. પછી પોતાના દોષ જોવા ભણી એની દણ્ણ વળે. એના પછી શું થાય ? તો કહે વિકથા છે એમાં એને નિરસપણું લાગે અથવા તો એના પ્રત્યે એને જુગુપ્સા ઉત્પત્ત થાય. પછી આગળ તો કહે કે જ્ઞાનીપુરુષ પાસેથી એણે જે બાર ભાવનાઓ સાંભળી તો એ દરેકે દરેક ભાવના ઉપર ચિંતવન કરતો થઈ જાય. ચિંતન કરતાં કરતાં પોતાના આંતર-પરિશામને એટલા બધા બળવાન કરે કે એનો વૈરાગ્ય વધે, આ એના પછીનો ફરક આવ્યો. અને પછી જેમ જેમ

એનો વૈરાગ્ય વધતો જાય એમ પાંચેય ઈન્ડ્રિયો અને એના વિષયો પ્રત્યેની જે રક્તતા હતી તે ઘટવા મંડે, ઓછી થાય અને જીવ વિરક્તભાવમાં આવવા મંડે. આટલા ફેરફાર અને આ ઉપરાંત પણ બીજા ઘણા ફેરફારો થતાં હોય પણ આમાં મુખ્યપણે જે જીવને માર્ગ મળ્યો છે અને એ આજ્ઞાપૂર્વક આરાધન કરે છે એની અંદર આ પરિવર્તન થાય જ. અને જ્યારે જીવ પોતાના દોષો ઘટાડતો જાય અને એની સામે એનામાં ગુણ પ્રગટતા જાય અને એની ભૂમિકા તૈયાર થતી જાય એટલે કે અનું અંત:કરણ છે તે શુદ્ધ બનતું જાય અને એ શુદ્ધ અંત:કરણ પ્રામ થાય એટલે એને પછી ગુરુકૃપાએ અંતર્મુખતા સાધવાનો માર્ગ પ્રામ થાય. બીજી રીતે કહીએ તો એને ગુરુગમ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય. આ ગુરુગમ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થયા પછી જીવે શું પુરુષાર્થ કરવાનો ? તો કહે કે અનું ચિત્ત જે સતત બહિભ્રવની અંદર જ રમણ કરે છે, તે ચિત્તને બધેથી હટાવી, અંતર્મુખ કરી એ ચિત્તને પોતાની સાધનામાં સ્થિર કરવાનો પ્રયત્ન અને પુરુષાર્થ કરે છે એટલે એક એક સાધક પોતાના ચિત્તને અંતર્મુખ કરી સ્થિર કરવાનો પુરુષાર્થ કરે છે. જેનાથી એનું ચિત્ત શરીરીભાવમાં પણ ન જાય અને એ ઉપરાંત બીજા બાધ્યભાવોમાં પણ ન જાય; પણ પોતાની સાધનામાં જ સ્થિર રહે. આવો સાધક કે જેણે પોતાના ચિત્તની કંઈક સ્થિરતા પ્રામ કરીને આ મોક્ષમાર્ગમાં ખૂબ ઝડપથી આગળ વધવું છે, ખૂબ ઝડપથી પ્રગતિ કરવી છે, તો એવા જીવે શું કરવું ? એ વાત હવે આ પત્રની અંદર આવે છે, તો ચિત્તની જો સ્થિરતા થઈ હોય તો આ પહેલી વાત, તો તેવા સમય પરત્વે સત્પુરુષોના ગુણોનું ચિત્તન, તેમનાં વચ્ચોનું મનન, તેમના ચારિત્રનું કથન, કીર્તન, અને પ્રત્યેક ચેષ્ટાનાં ફરી ફરી નિદિધ્યાસન એમ થઈ શકતું હોય તો મનનો નિગ્રહ થઈ શકે ખરો ? તો હવે જે સાધક છે

એણે સાધના કરીને પોતાના મનની સ્થિરતા વધારતા જવાની છે. અને પછી શું કરવાનું છે ? તો કહે મન ઉપરનો કાબૂ પ્રામ કરવાનો છે. મનનો નિગ્રહ કરવાનો છે અને એમ કરતાં કરતાં પછી એણે અમન દશા પ્રામ કરવાની છે. તો હવે જ્યારે મનની સ્થિરતા પ્રામ થઈ છે, જેને મનનો નિગ્રહ કરવો છે, આ ભૂમિકાના સાધકે આત્મજ્ઞાની સત્પુરુષોના ગુણોનું ચિત્તન, સત્પુરુષોના ગુણો કે જે આત્માના ગુણોની જ વાત છે, કે જેમાં એ જ્ઞાનીપુરુષ છે તેની ગમે તેવી પરિસ્થિતિ હોય, બાધ્યકર્મનો ગમે તેવો ઉદ્ય હોય પણ એને જરા પણ ઉદ્દેગ ન હોય, ઉચાટ ન હોય, રાગભાવ ન હોય, અને એ તો સમભાવની અંદર જ વર્તતા હોય તો આ સમભાવ નામનો જે ગુણ છે તે કેવો છે ? એની વિચારણા કરીએ. તો એ ગુણ એવો છે કે એ જ્ઞાનીપુરુષને નવા કર્મનું બંધન થવા દેતો નથી, બીજી રીતે વિચારીએ તો ગમે તેવી પરિસ્થિતિ હોય, ગમે તેવા બાધ્ય વિપરીત સંજોગો સામે ઊભા થયા હોય, તો પણ તે જ્ઞાનીપુરુષના અંત:કરણની અંદર ક્ષમાભાવ જ હોય. આ એનો ગુણ કે જેનું ચિત્તવન કરવાનું કે સામેવાળો જ્ઞાનીપુરુષને આટલા પરેશાન કરે છે, આટલા હેરાન કરે છે, આટલા પરિષહ કરે છે છતાં એને જરા પણ કોથ નથી આવતો ઉલ્ટાના એને ક્ષમા આપે છે. આમ ક્ષમા એ એનો ગુણ છે, જે હમેશાં એની સાથે રહેતો હોય છે. પછી એવી રીતે કોધની સામે ક્ષમા, માનની સામે નમ્રતા, માયાની સામે સરળતા અને લોભની સામે સંતોષ - આ ચાર ગુણો છે. હવે ખાલી આ ચાર ગુણોનો વિચાર કરીએ અને આપણી જાતની સાથે સરખાવીએ કે મારાથી કોથ વાતવાતમાં થઈ જાય છે, મને માન પરેશાન કરે છે, મારે મારું કાર્ય સાધવું હોય તો મારાથી માયા કપટ થઈ જાય છે, અને મને લોભ થાય છે. જ્યારે ખરેખર જીવ

ઉંડાણથી પોતાને વિષે વિચાર કરે - ચિંતવન કરે એટલે એને તરત પોતાને ખ્યાલ આવે કે એ મહાપુરુષે તો કેટલી શુરવીરતા દાખવી કે જેનાથી તેની અંદર આ બધા ગુણો ઉત્પન્ન થયા. તો આ રીતે આ પહેલી વાત આવી કે સત્તુપુરુષોના ગુણોનું ચિંતન, પછી તેમનાં વચનોનું મનન, તો જ્ઞાનીપુરુષે જે કંઈ પણ બોધ આપ્યો, તો એ બોધમાં જે જે પણ વચનો એને સાંભળવામાં આવ્યાં એના ઉપર ખૂબ મનન કરે, કે આ બોધ વચનોમાં મારે શું ગ્રહણ કરવું જોઈએ? અથવા તો મારી સમજણ કેવી કેળવાણી? અને સતત એનું મનન ચાલવું જોઈએ. ઘણી વખત એ જ્ઞાનીપુરુષનાં વચનો એવાં હોય કે જીવ સમજી ન શકે. એને ખ્યાલમાં ન આવે. તો એ જી સમજી ન શકે તો પણ એને એમ તો થવું જોઈએ કે આ વચન અમૂલ્ય છે, કલ્યાણકારી છે; મને એ સમજાતાં નથી પણ મારા માટે એ કલ્યાણકારી છે, હિતકારી છે એમ મનન કરી કરી અને મારે એ વચન સમજવાં છે. આમ જ્ઞાનીપુરુષોના વચનનું મનન કરવું. પછી તેમના ચારિત્રનું કથન અને કીર્તન. તો જ્ઞાનીપુરુષનું ચારિત્ર, તો એમનો મન, વચન અને કાયાનો યોગ સંયમભાવમાં જ હોય અને એ સંયમભાવ કેવો હોય કે જેનાથી એને ન કોધ થાય, ન માન થાય, ન માયા થાય, ન લોભ થાય, ન મોહ થાય. એટલે કે એનું જે ચારિત્ર છે, એમાં એણે જે વિષય-કથાય છે એના ઉપર કાબુ મ્રામ કરેલો હોય, તો એવું જે શુદ્ધ ચારિત્ર એનું કથન સાંભળવું જોઈએ, કેમકે જ્ઞાનીપુરુષ કે જેને પોતાના ચારિત્રથી એ વિચલિત બની જાય, બ્રદ્ધ બની જાય એવા તો અનેક પ્રકારના ઉદ્યો એને આવ્યા જ કરતાં હોય, એટલું જ નહીં પણ એને અનેક પ્રકારના પરિષહ્યો પણ સહન કરવાનો વખત પણ આવતો હોય, અનેક પ્રકારના પ્રલોભનો પણ એની સમક્ષ મૂકવામાં આવતાં હોય. પણ આ બધી

વખતે એ જ્ઞાનીપુરુષ છે તે પોતાના ચારિત્રભાવથી જરા પણ બ્રદ્ધ ન થાય. એ તો પોતાના આત્મસ્વરૂપની અંદર જાગૃત જ હોય. જ્ઞાનીપુરુષને આ ચારિત્ર ટકાવી રાખવા માટે કદાચ આ દેહ છોડી દેવો પડે તો એ દેહ છોડી દેવાની એની તૈયારી હોય પણ એ ચારિત્રથી બ્રદ્ધ ન થાય. એટલે બાબુ રીતે અનેક પ્રકારના પ્રલોભનો આપી અને એને બાબુ વિષયોના સુખ માટે થઈને એને આકર્ષિત કરવામાં આવે કે એના ઉપર પરિષહ્યો કે ઉપસર્ગ કરી એને કથાયભાવ ઉત્પન્ન થાય એવી પરિસ્થિતિ ઊભી કરવામાં આવે, પણ આ બધા વખતે એ જ્ઞાનીપુરુષ તો પોતાના શુદ્ધ ચારિત્રની અંદર જ સ્થિર રહેતા હોય. અને આવું એનું જે ચારિત્ર એનું કથન તો બસ એ કે જે કંઈ એની વાત છે તે આપણે કાં તો સાંભળવી જોઈએ અથવા જે વાત પુસ્તકોની અંદર વ્યક્ત કરવામાં આવેલી હોય એનો આપણે અભ્યાસ કરવો જોઈએ અથવા તો તે વાતો વાંચવી જોઈએ. પછી એનું કીર્તન- તો કહે જ્ઞાનીપુરુષનું જે ચારિત્ર છે તે દર્શાવતાં અનેક સ્તવનો હોય, પદો હોય, ભક્તિપદો હોય, તો એમાં જ્ઞાનીપુરુષની સ્તવના થતી હોય તો તે રીતે તેનું સ્તવન કાં તો કીર્તન કરવું પછી પ્રત્યેક ચેષ્ટાનાં ફરી ફરી નિદ્ધાસન તો જ્ઞાનીપુરુષ જેની પ્રત્યેક ચેષ્ટા, આપણે વિચાર કરીએ કે પૂ. બાપુજી, જેમને કર્મના ઉદ્યની અંદર સંસાર હતો અને એ કર્મનો ઉદ્ય એમને એવો રહ્યો કે એ સંસાર એમને ઠેઠ સુધી ભોગવવો પડ્યો. એ સંસારની વચ્ચે એમને રહેવું પડ્યું. એટલું જ નહીં પણ આખા કુટુંબનો ભાર પૂ. બાપુજીને ઉપાડવાનો આવે તો બાપુજીને ઉપાર્જન પણ કરવાનું અને સંસારની પ્રવૃત્તિ પણ કરવાની. તો સામાન્ય જીવ તો એ જ્ઞાનીપુરુષને કંઈ રીતે ઓળખી શકે. કેમકે સામાન્ય જીવને તો એમ જ લાગે કે એને કુટુંબ પરિવાર છે, એટલે એને

બાધ્ય સુખની કામના છે, એમને વેપાર છે એટલે કે એને ઉપાર્જન કરવાની પ્રવૃત્તિ છે, એટલે એને ધન કમાવવાની લાલસા છે, આમ કોઈ પણ સામાન્ય જીવ કે જે સંસારી પ્રવૃત્તિ કરતો હોય, એની અંદર એને કાં તો કામના હોય, કાં તો લાલસા હોય, કાં તો ઈચ્છા હોય, એમ અનેક પ્રકારની જેને કહીએ કે સાંસારિક ભાવનાઓ રહેલી હોય. જ્યારે આ મહાપુરુષ જે સંસારની વચ્ચે રહે છે પણ એને સંસારનાં સુખભોગ ભોગવવાની કામના નથી. એને તો ખાલી પોતાનાં કર્મો જ ખપાવવાનાં છે. એ કુટુંબનું ભરણપોષણ કરવા માટે ઉપાર્જન કરે છે પણ એને ધનની લાલસા નથી. એ કર્મનો ઉદ્ય છે અને એ ઉદ્યથી એને ધન ઉપાર્જન કરી કુટુંબનું ભરણપોષણ કરવું જ પડે, તો એ ભરણપોષણ કરે છે. એમ આખી સંસારની જેટલી પ્રવૃત્તિ હોય એ બધી પ્રવૃત્તિ જ્યારે આપણે જોઈએ ત્યારે આપણને જ્યાલ આવી જવો જોઈએ કે આ બધી વખત એ જ્ઞાનીપુરુષનો જે જળહળતો આત્મા કે જે અંદર જગૃત છે અને એ જગૃત છે એટલે એ બધી પ્રવૃત્તિ કર્મના ઉદ્ય મુજબ કરતા હોવા છતાં એને નથી લાલસા, નથી કામના, નથી ઈચ્છા, આવા કોઈ ભાવ જ્ઞાનીપુરુષને નથી. એટલે એની કોઈ પણ ચેષ્ટા પછી એ ખાતાં હોય, પીતાં હોય, હાલતાં હોય, ચાલતાં હોય, બેઠાં હોય કે ગમે તે પ્રવૃત્તિ કરતાં હોય પણ તે બધી વખતે આ જે સાધક છે એની દ્રષ્ટિ એના શરીર પ્રત્યે નહીં, શરીરની ચેષ્ટા પ્રત્યે નહીં પણ એ વખતે એના આત્માની પરિસ્થિતિ શું? અને જો એ તરફ સાધકની દ્રષ્ટિ હોય તો એ જ્ઞાનીપુરુષની આંતર-ઓળખાણ થાય. આંતરિક રીતે એ જ્ઞાનીપુરુષને ઓળખી શકે. એટલે કેટલું થઈ શકે? તો કહે કે એમ સત્યપુરુષોના ગુણોનું ચિંતન, તેમનાં વચ્ચનોનું મનન, તેમના ચારિત્રનું કથન, કીર્તન, અને પ્રત્યેક ચેષ્ટાનાં ફરી

ફરી નિદિધ્યાસન એમ થઈ શકતું હોય તો મનનો નિગ્રહ થઈ શકે ભરો. એટલે કેવી આ અદ્ભુત વાત છે, કે જીવ જે આ રહસ્ય ન સમજે અને પોતાના મનને સ્થિર કરી, કરી, કરી એમ મનનો નિગ્રહ કરવાનો ગમે તેટલો પ્રયત્ન કરે, ગમે તેટલો પુરુષાર્થ કરે પણ એનો નિગ્રહ કરવો બહુ બહુ મુશ્કેલ લાગે, થઈ શકે નહીં. જો આ વાત બરાબર અંત:કરણની અંદર બેસી જાય અને એ પ્રમાણે દરેકે દરેક સાધક કે જેનું ચિત્ત સ્થિર થયું છે એ આ પ્રમાણે પોતાની જાતને ઘડે, તો એ પોતાના મનના નિગ્રહની નજીક અને નજીક પહોંચયો જાય. તો મનનો નિગ્રહ થઈ શકે ભરો, અને મન જીતવાની ખરેખરી કસોટી એ છે. બસ આ મન જીતવાની ખરેખરી કસોટી કીધી કે એમાં એ જો જ્ઞાનીપુરુષના સ્વરૂપને ઓળખી શકે અને ઓળખ્યા પછી એને જ્યાલ આવી જવો જોઈએ કે ભાઈ, જ્ઞાનીપુરુષ પહેલાં અમારા જેવા જ હતા, જેવા અજ્ઞાની જવો છે એવા જ પહેલાં જ્ઞાનીપુરુષ હતા. પણ એણે આ બધા ગુણો પોતાની અંદર પ્રગટ કર્યા અને એણે શૂરવીરતા દાખવી. તો આ દશા સુધી તેઓ પહોંચી શક્યા. પછી જેમ જેમ જીવને આ વસ્તુ સમજણમાં આવતી જાય, એમ એમ એણે પોતાની અંદર એ વાત અપનાવતા જવાની છે - અપનાવતા જવાની છે. એમ થવાથી ધ્યાન શું છે એ સમજશો. પછી ધ્યાન શું છે ને એ જીવને વ્યવસ્થિત રીતે જ્યાલ આવે કેમકે જે મન સતત બાધ્યભાવની અંદર જ રમણ કરે છે એ મનનો નિગ્રહ થાય પછી જ ધ્યાનની જે પરિસ્થિતિ છે ને એ આખી પલટી જાય છે. બધું જ બદલાઈ જાય છે, ત્યારે એને જ્યાલ આવે કે ઓહો આ તો શું છે? અને આવો જે જીવ છે એને પછી તો ધ્યાનમાંથી બહાર નીકળવું પણ ગમે નહીં, હવે આગળ કહે છે પણ ઉદાસીનભાવે ચિત્તસ્થિરતા સમય પરતે તેની ખૂબી માલૂમ પડે. હવે આ બે

પત્રાંક : ૨૮૬

[પૂ. ભાઈશ્રીએ પત્રાંક-૨૮૬ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય]

વસ્તુ સાધ્ય થાય તો આ ખૂબીનો જ્યાલ આવે. એક તો ઔદાસીન્યભાવ - તો સંસારમાં રહેતો જીવ એણે સંસારની વચ્ચે ઔદાસીન્યભાવે રહેવાની કળા હસ્તગત કરવી જોઈએ, કે ગમે તેવા પ્રસંગોની વચ્ચે પણ, આખા હિવસ દરમ્યાન ગમે તેટલી પ્રવૃત્તિઓ થતી હોય પણ એનાથી રાગ અને દેખ ન થાય, ઔદાસીન્યભાવ જ રહે. બીજું, ચિત્ત સ્થિરતા એ ખૂબી ત્યારે જ માલૂમ પડે છે કે જ્યારે યથાયોગ્ય ચિત્તની સ્થિરતા આવે. આમ ઔદાસીન્યભાવ અને ચિત્તની સ્થિરતા આ બેનો સમન્વય, આ બે વસ્તુ જેમ જેમ સાધ્ય થતી જાય તેમ તેમ આ ધ્યાનની ખૂબી અને યથાયોગ્ય સમજાતી જાય. ઉપરાંત સાધકે પોતાના મન ઉપર કાબૂ પ્રાપ્ત કરવો છે તો દ્રષ્ટાભાવ સાધ્ય કરવો જરૂરી છે. જે કાંઈ પણ આગળ પાછળ થાય એનો ખાલી જોનાર અને જાણનાર એનો જ્ઞાતા અને દ્રષ્ટા, બીજી રીતે કહીએ તો ઔદાસીન્યભાવમાં દ્રષ્ટાભાવ સામિલ થઈ જાય છે. કેમકે જે સાવ વિપરીત જ ચાલતું હોય એમાં એ જોનાર બની જાય, રાગ-દેખ ન થાય. આવિ, વ્યાવિ કે ઉપાવિ હોય પણ એ બધો વખત દ્રષ્ટા બની જાય. આ શરીરની અંદર કોઈ રોગ આવ્યો, ખૂબ જ અશાતા ઉત્પન્ન થઈ અથવા તો શરીરને ખૂબ અશાતા ઉત્પન્ન થઈ તો આવા સંયોગો વખતે પણ એણે દ્રષ્ટા બની જતું જોઈએ. ભોજન પણ જે ભાવતું હોય તો એના પણ માત્ર જોનાર, દ્રષ્ટા. આમ જેને કહીએ કે બાબ્ય વસ્તુના દ્રષ્ટા બની જવાનું, શરીરની શાતા કે અશાતા, દરેક વખતે એ દ્રષ્ટા. હુંઘ હોય, વેદના હોય, તકલીફ હોય તો ખાલી એ જોનારો બની જાય તો તો આ માર્ગમાં એ ઘણો જડપથી આગળ વધતો જાય. આમ સાધક માટે સાધનામાં યથાતથ્ય રીતે આગળ વધવા માટે ઘણો જોરદાર આ પત્ર છે.

આ પત્ર કોના પર લખાણો એનો આમાં ઉલ્લેખ નથી પણ હું. દેવે ૧૯૪૭ની સાલમાં મુંબઈથી આ પત્ર લખેલ છે. ઉદ્યને અબંધ પરિણામે ભોગવાય તો જ ઉત્તમ છે. આ પહેલી વાત અને બીજું કે બેના અંતમાં રહેલ જે વસ્તુ, તે છેદ્યો છેદાય નહીં, બેદ્યો બેદાય નહીં. પહેલી વાત હવે આપણે જોઈએ કે ઉદ્યને અબંધ પરિણામે ભોગવાય તો જ ઉત્તમ છે. તો હવે કર્મનો ઉદ્ય તો પૂર્વે જે પ્રકારે શુભ કે અશુભ બાંધેલાં કર્મો છે એ પ્રકારે એનો ઉદ્ય તો આવવાનો જ છે. પણ એ ઉદ્ય વખતે જીવને નવા કર્મનું બંધન ન થાય એ રીતે એ ઉદ્યને વેદવાનો છે. તો જેમ કે સુખદુઃખમાં મસ્ત રહે કે જેની અંદર એ મસ્ત એટલે કે પોતાના સ્વભાવમાં મસ્ત રહે. હુંઘ હોય તો હુંઘી ન થાય અને સુખ હોય તો રાગભાવમાં આવી અને હરભાઈ ન જાય. આમ જે જીવ ગમે તેવા ઉદ્યમાં પણ બારાબર સમભાવમાં રહે છે એ અવસ્થાને ઉત્તમ અવસ્થા કીધી. અને એકેક આરાધક, એટલે કે આમ તો અહીં બધા સાધકો છે પણ આ માર્ગના આરાધક જીવોએ જે પણ પોતાને કમ આપેલા છે એ મુજબ બધા પુરુષાર્થ કરવાના છે. આધ્યાત્મિક કમ કરવાના છે અને એ કમ કરતાં કરતાં જ્યારે એ ખરેખર સમભાવમાં આવે પદ્ધિથી જ એ પોતાના ચિત્તને યથાયોગ્ય રીતે સ્થિર રાખી શકે. અને એ સ્થિરતા પરિણામ છે તે ગમે એવા વિપરીત ઉદ્યની અંદર પણ વિચલીત ન થાય. અની સ્થિરતા એકસરખી રહે, કેમકે સમભાવ નામનું જે બળવાન હથિયાર એના હાથમાં છે, એ હથિયાર એવું છે કે એ નથી રાગ કરતો કે નથી દેખ કરતો, સમભાવમાં રહે છે. એટલે એ જે પણ બાબ્ય

પરિસ્થિતિ છે એ બાધ્ય પરિસ્થિતિની સાથે ઓતપ્રોત નથી થઈ જતો, એકમેક નથી બની જતો, એની સાથે ભળી નથી જતો. અને જે જીવ ગમે તેવું દુઃખ હોય છતાં પણ એના ચિત્તને દુઃખમય ન બનાવે, એટલે કે હાયવોય ન કરે, ઉચાટ ન કરે, રોકકળ ન કરે, અને એ દુઃખનો ખાલી જોનાર જ બની જાય કે આ શરીરનું દુઃખ છે. અને એ જ રીતે ગમે તેવા અનુકૂળ પ્રસંગ કે જેની અંદર શાતા છે અને શાતા પ્રાપ્ત થાય એવાં પોતાની પાસે અનેક સાધનો છે. પણ છતાંયે એ હરખાઈ ન જાય અને પોતાની પાસે જે સાધનો છે એને એનું જરા પણ અભિમાન પણ ન હોય. જે કાંઈ પણ શાતાનાં સાધનો છે જેથી શરીરને શાતા થઈ રહી છે એનો ખાલી જોનાર બની જાય. આવો જે જીવ નથી રાગ કરતો, નથી દ્રેષ્ટ કરતો. બસ, એટલે કે કર્મનો જે ઉદ્ય છે એને એ અંધ્ય પરિણામે ભોગવે છે. અને આને ઉત્તમ અવસ્થા કીધી. કેમકે અનાદિ કાળથી જીવ જે સત્તામાં પડેલા કર્મ છે એ ઉદ્યમાં આવે અને એ ભોગવતો હોય, તો કર્મ ભોગવાય છે, એની નિર્જરા પણ થાય છે. પણ એની સામે રાગ-દ્રેષ્ટ કરવાથી નવાં નવાં બંધનો એને ઉભા થયા કરે છે. એટલે એક બાજુ કર્મ ખપે છે અને બીજી બાજુ નવા બંધાય છે. ઘણી વખત તો એવું બને કે જે કર્મ ઉદ્યમાં આવ્યાં એ ખપે એના કરતાં તો અનેકગણાં કર્મોનું બંધન એ જીવ કરતો હોય. તો આવો જે જીવ છે તે તો ક્યારે છૂટે? અને કઈ રીતે છૂટે? અને જો રાગ અને દ્રેષ્ટ છે તો એની સાથે બધાં જ દૂધપણો રહેલાં છે. અને આવો જે જીવ છે એ સાધનામાં ગમે તેવા પ્રયત્નો અને પુરુષાર્થ કરે પણ એકાગ્ર ન બની શકે, એટલે કોઈ પણ રીતે જેને પોતાનું કલ્યાણ આ ભવમાં કરવું છે, એને સમભાવ નામનો ગુણ પોતાની અંદર પ્રાપ્ત કરવો એ અત્યંત

જરૂરી છે. આવી રીતે અંધ્ય પરિણામ એ ઉત્તમ અવસ્થા છુટ્ટ. દેવે કીધી. બેના અંતમાં રહેલ જે વસ્તુ, તે છેદ્યો છેદાય નહીં, ભેદ્યો ભેદાય નહીં. તો આમ આની અંદર ફૂટનોંખમાં આંક ૧૧૮ જોવાનું કથ્યું છે. આમ આચારાંગનું અધ્યયન ઉજું, ઉદેશક-ઉની વાત છે કે, તો આપણો જે આત્મા છે તે કેવો છે? તો કહે અવિનાશી પદાર્થ છે, એ આત્માનો નાશ કરવા માટે ગમે તેટલો પ્રયત્ન કરવામાં આવે કે એને બળવાન તલવાર, એટલે કે ખૂબ ધારદાર તલવારથી આત્માને છેદી નાખવામાં આવે, અથવા તો ખૂબ અણીદાર હથિયારથી એને ભેદવામાં આવે, એટલું જ નહીં પણ એને અભિનિ અંદર મૂકીને બાળી નાખવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે, સામાન્ય અભિનિ નહીં પણ અતિ ઉગ્ર અભિનિ કે જેનું ઉષ્ણતામાન ખૂબ વધારે પડતું હોય પણ એ આત્માનો નાશ થઈ શકે નહીં. કોઈ પણ રીતે આત્માનો નાશ કરી શકાતો જ નથી. હવે એવો જે આત્મા એ આપણા બધાનું સ્વરૂપ છે કે એ જ આત્મા આપણા બધાની અંદર બેઠેલો છે. એ આત્મા છે તો હાલીએ છીએ, ચાલીએ છીએ, આંખથી જોઈએ છીએ, કાનથી સાંભળીએ છીએ, નાકથી સૂંધીએ છીએ, જીભથી જેને કહીએ કે ખાસું, ખાદું એ બધાનું વેદન કરી શકીએ છીએ, અને ત્વચા છે જેનાથી એ ગરમી અને ઠંડીનું વેદન કરી શકે છે. આમ આ બધી જ જે કાંઈ કિયા થાય છે અને જેની અંદર જીવને જે કંઈ પણ ઘ્યાલ આવે છે એવું મુખ્ય કારણ આ છેદાય નહીં, ભેદાય નહીં, એવો આપણો આત્મા કે જે આ શરીરની અંદર બેઠેલો છે, અને એ આત્માને પ્રાપ્ત કરવાનો છે, એને ઓળખવાનો છે, તો આપણે એક દશ્ય જોયું, અને એ દશ્ય જોયા પણી આપણો ઉપયોગ ત્યાંથી હટી ગયો, સ્વભાવમાં આવ્યો, પણી બીજું દશ્ય જોયું એની વર્ચે જે ઉપયોગ છે કે જે પોતાના સ્વભાવમાં પાછો

આવેલો છે એ આત્મા છે. આમ જેને કહીએ કે બેના અંતમાં રહેલ વસ્તુ. અને જે ઉચ્ચ દશાના સાધકો છે, એ સાધકો કે જેમાં એનો ઉપયોગ સાધનામાં ભલે અંતર્મુખ થયો, પણ આ જે અંતર્મુખ થયેલો ઉપયોગ છે એ ઉપયોગ પણ કાં તો ચિંતનમાં હોય છે, કાં તો સાધનામાં અનેક પ્રકારના થતા અનુભવમાં હોય છે. ક્યારેક એને એમ લાગે કે મારો ઉપયોગ સાવ સ્થિર, એટલે કે મારું મન સાવ સ્થિર થઈ ગયું. પણ એ મન સ્થિર થઈ ગયું એનું કારણ એનો ઉપયોગ કે જે અનેક પદાર્થની અંદર જતો-આવતો હતો એ ઉપયોગ ખાલી સાધનની નજીક જ રહે છે, એટલાનું જ જ્ઞાન કરતો હોય છે, એટલામાં જ ફરતો હોય છે અને એ ઉપયોગ એટલો બધો સૂક્ષ્મ છે, કે જેને આપણે સમયવતી ઉપયોગ કહીએ. તો આવો જે સાધક કે જેને પોતાનો ઉપયોગ સાધના કરતી વખતે થોડો પણ સ્થિર થાય તો જેમ આગળના પત્રમાં આપણે જોયું કે જો ચિત્તની સ્થિરતા હોય તો એવા સમય પરત્વે જીવે કયો પુરુષાર્થ કરવો કે જેનાથી એ પોતે પોતાના મનનો નિગ્રહ કરી શકે. અને એ નિગ્રહ કરવાને માટે થઈને બે વસ્તુ કીધી - એક તો ઔદાસીન્ય ભાવ અને બીજું ચિત્તની સ્થિરતા. એટલે આપણે આની અંદર અંબંધ પરિણામ જે કીધું, એ ઔદાસીન્યભાવ જ છે. આ બે ભાવ લાવી અને જ્યારે એનો ઉપયોગ સાધનાની અંદર કોઈ એક જગ્યાએ, ભલે સાધન ઉપર લાગેલો હોય અને થોડોક વખત એ ઉપયોગ પાછો અંદર પોતાના સ્વભાવમાં ગયો, અને વળી પાછો એ સાધનામાં અનુભવમાં ગયો, તો એ વચ્ચેનો જે ગાળો છે, બધું સૂક્ષ્મ છે પણ એ આત્મા છે, થોડીક સમજણ કેળવાય અને સાધનામાં સૂક્ષ્મ અવલોકન કરવાની શક્તિ આવતી જાય તો આવી રીતે આ બે વચ્ચેનો જે ગાળો છે એનો કંઈક થોડોક, થોડોક પહેલાં

ખ્યાલ આવે. અને એ ખ્યાલ આવે એ પણ ઘણો સૂક્ષ્મ ખ્યાલ હોય, પણ વધુ ને વધુ સૂક્ષ્મ, સૂક્ષ્મ બનતો જાય, તો પછી કોઈક જીવ તો એવો છે કે જે આ વચ્ચન જે છે એના આધારે એ પોતાના આત્મસ્વરૂપની ઓળખાણ સુધી પહોંચી જાય કેમકે એ બેના અંતમાં રહેલ જે વસ્તુ એ જ આત્મા છે. અને એ આત્મા કેવો છે ? તો કહે કે હેઠો છેદાય નહીં, ભેદો ભેદાય નહીં. એવો આ અવિનાશી પદાર્થ છે. એટલું જ નહીં પણ એ આત્મા છે એ અનંત કાળ સુધી રહેવાનો, એટલે કે એનો નાશ કદી પણ નથી થતો. હંમેશ રહેનારો એ પદાર્થ છે. એટલે આ આચારાંગ સૂત્રનું વચ્ચન કૃ.દેવે આની અંદર મૂક્યું. ખાલી આ બે વાક્યો જ છે પણ એની અંદર ઘણી બધી ગહનતા આવી જાય છે.

પત્રાંક : ૮૫૬

(ખ.નિ. રસિકભાઈએ પત્રાંક-૮૫૬ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય)

‘ॐ નમઃ તમારો લખેલો કાગળ તથા સુખલાલના લખેલા કાગળો મળ્યા છે. અતે સમાગમ હાલ થવો અશક્ય છે. સ્થિતિ પણ વિશેષનો હવે સંભવ જણાતો નથી. તમને જે સમાધાનવિશેષની જિજ્ઞાસા છે, તે કોઈ એક નિવૃત્તિયોગ સમાગમમાં પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય છે.’

આ પત્ર વિરમગામના સુખલાલ છગનલાલ પર લખાયેલો છે. તેમના પત્રના જવાબમાં આ પત્ર લખેલ છે. ઈડરમાં સમાગમ માટે પૂછાયું હશે, તો તેના જવાબમાં થઈ શકશે નહીં તેમ જણાવે છે. વળી તેમને જે સમાધાન મેળવવાની જિજ્ઞાસા છે તે કોઈ નિવૃત્તિયોગ વખતે સમાગમ થાય ત્યારે થવા યોગ્ય છે એમ કહી આગળ લખે છે કે –

‘જિજ્ઞાસાબળ, વિચારબળ, વૈરાણ્યબળ, ધ્યાનબળ અને જ્ઞાનબળ વર્ધમાન થવાને અર્થે આત્માર્થી જીવને તથારૂપ જ્ઞાનીપુરુષનો સમાગમ વિશેષ કરી ઉપાસવા યોગ્ય છે. તેમાં પણ વર્તમાનકાળના જીવોને તે બળની દફ છાપ પડી જવાને અર્થ ઘણા અંતરાયો જોવામાં આવે છે, જેથી તથારૂપ શુદ્ધ જિજ્ઞાસુવૃત્તિએ દીર્ઘકાળ પર્યત સત્તસમાગમ ઉપાસવાની આવશ્યકતા રહે છે. સત્તસમાગમના અભાવે વીતરાગશ્રુત, પરમશાંત-રસપ્રતિપાદક વીતરાગવચનોની અનુપ્રેક્ષા વારંવાર કર્તવ્ય છે. ચિત્તસ્થૈર્ય માટે તે પરમ ઔષ્ઠ છે.’

સૌથી પ્રથમ આ ‘બળ’ દર્શાવ્યા છે તે શું છે તેના પર વિચારણા કરીએ.

૧. જિજ્ઞાસાબળ : ધર્મ પ્રત્યેની તીવ્ર અભિલાષા કે રૂચિ તે જિજ્ઞાસા છે. જગતના પદાર્થોની કામના, વાસના કે ઈચ્છા કહેવાય છે, જ્યારે ધર્મને પામી સુખ પ્રાપ્ત કરવા માટેની રૂચિને જિજ્ઞાસા કહેવામાં આવે છે. જેને પારમાર્થિક સાધના કરવી છે, તેને માટે આ પ્રથમ જરૂરિયાત છે. સમ્યક્ દશા પ્રગટાવવા માંગતા સાધકમાં શમ, સંવેગ, નિર્વેદ, આસ્થા અને અનુકૂળાના ભાવો જાગૃત થવા તે જિજ્ઞાસુના લક્ષણો છે અને તેના દ્વારા પોતાનું જિજ્ઞાસાબળ વૃદ્ધિ પામે છે અને જગતના પદાર્થો પ્રત્યેની રૂચિ મંદતા પામે છે. ‘કામ એક આત્માર્થનું, બીજો નહિ મનરોગ.’ - એ જિજ્ઞાસાવૃત્તિ છે.

૨. વિચારબળ : આત્માના ઐશ્વર્યનો વિચાર, આત્મસુખનો કે સ્વરૂપનો વિચાર, જે સુખમાં બાહ્ય સાધનની જરૂર નથી. કેવળ ભાવના કે અંતર્મુખ ઉપયોગની જરૂર છે એવા સુખની જિજ્ઞાસા પ્રગટે છે ત્યારે પરમ સુખની પ્રાપ્તિનો પ્રારંભ થાય છે. સત્તુધર્મ પામવાની જિજ્ઞાસા પ્રગટે છે ત્યારે જેમ ખોરાક ગ્રહણ

કર્યા પછી પાચન થઈને સાત ધાતુમાં રૂપાંતર પામે છે, તેમ તીવ્ર જિજ્ઞાસા આત્મવિચારણારૂપે સહજ પરિણમે છે. સાધક કોઈ પણ બાહ્ય વસ્તુનો વિચારણા કરતો નથી તે તો અહર્નિશ વિચારણા કરે કે ‘હું કોણ છું? ક્યાંથી થયો? મારું સાચું સ્વરૂપ શું છે?’ એવા વિચારબળને વધારતો રહે છે.

જગતની-પરની ચિંતામાં માણસ પ્રમાદમાં જ રહે છે. જ્યારે જ્ઞાનીનો માર્ગ બધી ચિંતામાંથી બહાર કાઢનાર છે. તેથી સાધક જગતના વિચારોનો સંકેપ કરી આત્મલક્ષી સુવિચારણા જાગૃત કરે છે. તે વિચારે કે ધર્મ અને મોક્ષના બે કાંઠામાં રહીને અર્થ અને કામ કરે તો પ્રારબ્ધનું ઋષા ચુકવીને મુક્ત થઈ જાય. આ પ્રકારનું વિચારબળ જાગૃત કરવાનું છે. પોતે વાસ્તવિક રીતે અર્થ-કામનો યાચક નથી પણ આત્મધનનો સ્વામી છે. તે પોતે અપાર ઐશ્વર્યવાળો છે, તેવો આત્મવિચાર જન્મે છે ત્યારે ‘દેહાર્થની કલ્પના છુટે છે.’ તે વિચારબળ છે.

૩. વૈરાણ્યબળ : રાગ-દ્રેષ વગરની સ્થિતિ તે વૈરાણ્ય છે. પરપદાર્થોમાંથી આસક્તિ છુટી જવી તે વૈરાણ્ય છે. વૈરાણ્યના નામથી ઘણા જીવો ગભરાઈ જાય છે. પણ સાચું સુખ જોઈતું હશે તો વૈરાણ્ય પ્રગટાવવો જ પડશે. વૈરાણ્ય એ આત્માનો ગુણ હોવાથી વિશિષ્ટ શક્તિ છે. જેમ જેમ આસક્તિ ઘટતી જાય તેમ તેમ વૈરાણ્યબળ વધતું રહે છે. જિજ્ઞાસા, આત્મવિચારણા અને જીવનની પવિત્રતામાંથી જ વૈરાણ્ય પગટે છે. આનાથી સમતા અને સુખ આવે છે. સમતા એ જ સમાધિભાવ છે. કર્મના ઉદ્દે ચિંતા, આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિ આવી પડે છે ત્યારે વૈરાણ્ય ટકાવી રાખે છે, તેવું તેનું બળ છે.

૪. ધ્યાનબળ : જિજ્ઞાસા, આત્મવિચારણા

અને વૈરાગ્યબળ પ્રગટાવતાં ધ્યાનબળ પ્રગટે છે. સાધકમાં પરમ જિજ્ઞાસા દ્વારા આત્મવિચારણા દ્વારા સહજ રીતે ધ્યાનબળ પ્રગટે છે. આંતર-ભાષ્ય સમતાપૂર્વકની દર્શા તે ધ્યાનનો એક પ્રકાર છે. સાધક વ્યાકુળતાથી દૂર રહી સમતાપૂર્વક રહે તો કમશા: અભ્યાસ દ્વારા જ્ઞાનબળો ધ્યાનનો પ્રકાર કેળવી શકે. નિવૃત્તિ દ્વારા એકાગ્રતાનો અભ્યાસ સમતા પ્રગટાવે છે. પણ જ્ઞાનીના આશ્રય વિના કરવામાં આવતું ધ્યાન તરંગરૂપ બને છે. પણ આ ધ્યાનબળ કેળવવું જરૂરી છે.

૫. જ્ઞાનબળ : પ્રથમના ચાર બળ એકત્ર થાય છે ત્યારે જ્ઞાનને પ્રગટ થવાનો અવસર પ્રાપ્ત થાય છે. આ જ્ઞાનબળ પ્રગટાવવાનું ક્યારેક એક જન્મમાં શક્ય બનતું નથી, એવી દુર્લભતાનો ઠિકાપોહ સાધકમાં થતા સંસ્કારો જાગૃત થતાં જ્ઞાનબળ પ્રગટે છે.

આ બળો વર્ધમાન થવા માટે આત્માર્થીએ જ્ઞાનીપુરુષનો પ્રત્યક્ષ સમાગમ કરવો અને સમર્પણતા કરવી અનિવાર્ય છે; તથારૂપ શુદ્ધ-જિજ્ઞાસુવૃત્તિ વડે સત્રસમાગમ દીર્ઘ કાળ સુધી થવો આવશ્યક કર્યો છે. આમ કરવાથી જ સાચા સુખની પ્રાપ્તિ તરફ જવાનું બની શકે છે. દેહાદિની આસક્તિ છૂટતાં તેનો હર્ષ-વિખાદ છુટે છે. સાધકોને રોગ થાય ત્યારે તેને પૂર્વકર્મનું ફળ સમજી હસતાં હસતાં ધર્મભય જીવન ગ્રહીને અહિંસાના ભાવ સેવે છે. આ ધર્મનું પરિણામન છે. આત્મવિચારણાનું અનુસંધાન રાખ્યું જરૂરી છે. જેથી અશુભ વિચારો સદ્ગુરીઓ બને. દિનયયનું તે પ્રમાણે આયોજન કરવું જોઈએ તો સાધન બંધન નથી થતા, નહિ તો સત્સંગ કે પ્રતાદિ સાધન પણ બાધક બની જાય છે. કોઈ પણ પ્રકારે

પ્રમાદને છોડી સત્પુરુષના માર્ગના અનુસંધાને ચાલવાનું આયોજન કરવું જોઈએ.

આત્મ સ્વરૂપ પ્રગટાવવા માટે આંતર વૈભવની જરૂર છે એવા આત્મ-ઐશ્વર્યની પરમ આવશ્યકતા છે. જિજ્ઞાસા નિવૃત્તિની રાખીને સત્ત્સમાગમ, સત્તસંગનું સેવન કરીએ તો આ જન્મ સાર્થક થઈ જાય. જો પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુ ન મળે તો ‘વીતરાગ શુત કે પરમશાંત રસ પ્રતિપાદક વીતરાગનાં વચનો’ નું સેવન કરવાથી પણ પાત્રતા કેળવાય અને એમ થતાં જ્ઞાનીનો ભેટો પણ થઈ જાય. તે ચિત્તની સ્થિરતા માટે અનુપમ સાધન છે. આત્મવૃત્તિને ધારણ કરવાનો વિચાર તેમજ અનુપ્રેક્ષાને બરાબર સેવીએ તો પ્રારંભમાં વ્યવહારના, ચિંતાના, ભયના બોજામાંથી મુક્ત થઈ મનની શાંતિ મળી જાય. તે માર્ગ આગળ વધતાં અપૂર્વ સુખ-શાંતિનો અનુભવ થાય છે. ચિત્ત સ્થિરતા પ્રગટે છે અને જો સંત સમાગમે બોધ પરિણામે તો સ્વ-સ્વરૂપ પ્રગટી જાય છે. ધર્મમાં ધીરજ એટલે પોતાની શક્તિને ગોપવ્યા વગર યથાશક્તિ પુરુષાર્થ કરવાની શક્તિ. માટે જ્ઞાનીપુરુષના વચનને ધારણ કરી ધર્મને પરિણામાવવા પુરુષાર્થી બની જવું.

પાંચેય બળનો વધારો કરવા માટે આત્માર્થી જીવે તથારૂપ જ્ઞાનીપુરુષનો સમાગમ ઉપાસવાની આવશ્યકતા છે. તેના અભાવે ઉપરોક્ત બળો પ્રગટાવવામાં અનેક અંતરાયો આવતાં જણાય છે. માટે યથાર્થરૂપે જિજ્ઞાસા-જીવાનને દીર્ઘ કાળપર્યત ઉપાસવા યોગ્ય છે. વીતરાગશુતની અનુપ્રેક્ષા વારંવાર કર્ત્વરૂપ છે. ચિત્તની સ્થિરતા આમ કરવાથી આવે છે જે સાધનામાં આગળ વધવાનું બળ પુરુષ પાડે છે.

ॐ

श्री सद्गुरुदेवाय नमः
तत्त्वार्थाधिगम सूत्र (अध्याय १ थी ५)
(राग : कौधनी सज्जाय)

सम्यक्दर्शनना गुणो पमाय, सम्यक्क्षान सधाय;
सम्यक्यारित्रथी ज्ञवन ज्ञवाय, तेन मोक्षमार्ग कहेवाय.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,
तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
सात तत्वोनी सत् श्रद्धा, सम्यक्दर्शन ऐनुं नाम;
नय निकेपा ने प्रमाणथी, साचुं स्वरूप पाम.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,

तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
सम्यक्क्षानना पांच प्रकार, पांच नयो वडे कर शान;
पांच भावो छे ज्ञवना, ज्ञाणी दूर कर अशान.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,

तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
उपयोग लक्षण ज्ञवनुं, ज्ञव सिद्ध, संसारी होय;
मन, इन्द्रिय देहमां जो भणे, चार गतिनुं हुः ख जोय.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,

तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
चार द्रव्यो छे अज्ञवना, धर्म अधर्म आकाश;
पुद्गल द्रव्यने भिन्न करी, पामी ले शान प्रकाश.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,

तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २

— प्रेषक : ब्रह्मनिष्ठ भिनण्बेन

ॐ

श्री सद्गुरुदेवाय नमः
तत्त्वार्थाधिगम सूत्र (अध्याय १०)
शुभ अशुभ योग ते आस्व छे,

ज्ञव अज्ञव बे अधिकरण;
आठ कर्मो कर्द रीते बंधाय, ज्ञाणी धरो धर्मायरण.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,
तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
हिंसा, असत्य, चोरी, मैथुन,

परिग्रहथी दूर थवाय;
पांच भावना भावीने, अषुप्रत, महाप्रत पणाय.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,
तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
मिथ्यात्व, अविरति, प्रमाद, कषाय,

योगथी कर्म बंधाय;
प्रकृति, स्थिति, रस ने प्रदेश,
बंधना चार प्रकार ज्ञाय.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,
तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
आस्वनो जे निरोध करे, संवर तेनुं नाम;

तपथी गुणजन्य निर्जरा करी, पामो अविचण धाम.
भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,

तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २
मोक्षगतिनुं सुख पामवा, टाणो भवलवनुं अशान;
चार धनघाती छेदीने, लैझे केवण्डान.

भाईश्रीना वयनथी ए समज्जाय,
तत्त्वार्थ सूत्रथी उन्नत थवाय. २

— प्रेषक : ब्रह्मनिष्ठ भिनण्बेन

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર

“જ્ઞાનીપુરુષની આજ્ઞા છે તે, ભવમાં જવાને આડા પ્રતિબંધ જેવી છે.”

પ.પુ. ભાઈશ્રીની નિશ્ચામાં દર મહિને એકાંત મૌન આરાધના શિબિર તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવે છે. આ શિબિરોથી સાધકના જીવનમાં આમૂલ પરિવર્તન સર્જતું હોય છે અને સાથે સાથે સાધનામાં પણ ખૂબ જ પ્રગતિકારક પરિણામ જોવા મળે છે.

જુલાઈ - ૨૦૧૫ની એકાંત મૌન આરાધના શિબિર : ૮૧

જુલાઈ માસમાં તા. ૨૫-૭-૨૦૧૫ થી તા. ૨૮-૦૭-૨૦૧૫ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર - ૮૧ તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં કુલ ૫૭ સાધકોએ ભાગ લીધો. જેમાં ઉચ્ચશ્રેષ્ઠીના ૧૩ સાધકો, ચિંતનના ૧ સાધક, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૨૬ સાધકો અને અર્ધપ્રાપ્તિના ૧૭ સાધકોએ ભાગ લીધો.

આરાધના શિબિરમાં ૫૮ સાધકો હતા, જેમાં ઉચ્ચશ્રેષ્ટીના ૭ સાધકો, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૨૧ સાધકો અને અર્ધપ્રાપ્તિના ૩૧ સાધકો હતા. જેમાંથી રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા ૨૮ સાધકો હતા.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરના પ્રશિક્ષણમાં પ.પુ.ભાઈશ્રીનો વિષય ‘તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર’ ઉપાધ્યાયશ્રી ઉમાસ્વાતિજી વિરચિત પુસ્તકમાંથી લીધેલ જે જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતોને સમજાવનારો મૌલિક ગ્રંથ છે. જે સમજવો બહુ બહુ અધરો હોવા છતાં ૫.પુ.ભાઈશ્રીએ આ વિષય સર્વ સાધકોને આધ્યાત્મિક દાખિએ સમજ શકે તેવી, અનુકૂળ થઈ પડે તેવી રીતે સરળ ભાષમાં દાખાંતો-દાખલાઓ તથા કથાઓથી સમજાવેલ તેથી સર્વ સાધકોને સારી રીતે સમજવામાં આવેલ અને આવો અધરો સિદ્ધાંતિક ગ્રંથ સર્વ સાધકો પોતપોતાની સમજણ શક્તિ અનુસાર સમજેલ.

આરાધના શિબિરમાં ૫.પુ.ભાઈશ્રીનું એકાંત મૌન આરાધના શિબિરનું પ્રશિક્ષણ તે જ સમયે કલ્યાણ હોલમાં ટી.વી., વિડિયો દ્વારા લાઈવ ટેલીકાસ્ટથી આરાધના શિબિરનાં સાધકોને સાંભળવા તથા જોવા મળેલ.

આરાધના શિબિરના બીજા પ્રશિક્ષણમાં બ્રહ્મનિષ રસિકભાઈનો વિષય શ્રીમદ્ રાજયંત્ર વચનામૃત પત્રાંક ફુલ થી શરૂ કરી આગળ લીધેલ તેમને ખૂબ જ સરળતાપૂર્વક અન્ય શાસ્ત્રોનો આધાર આપીને સમજાવેલ.

આ શિબિરમાં વિવિધ ક્ષેત્રો જેવા કે લંડન, યુ.એસ.એ., કેનેડા, ફુર્બર્ઝ, નાઈરોબી, મુંબઈ, કલક્તા, કોટા, ઈન્ડોર, અમદાવાદ, વડોદરા, રાજકોટ, જેતપુર, પેટલાવદ, ભુજ, સુરેન્દ્રનગર, બોટાદ, સાયલા વગેરેથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધો.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિર, જુલાઈ-૨૦૧૫ના સાધકોની ફળશુદ્ધિ

- ★ ધ્યાનમાં ચિંતન ગાહું થાય, ક્યારેક ચિંતન અટકે ત્યારે જાગૃતિ હોય, શાંતિ, સ્થિરતા હોય ખૂબ જ હળવાશ લાગે. જ્ઞાયક સ્વભાવ માત્ર હું જ એમ રહે. લક્ષબિંદુ પર સ્થિર થવાથી જ્ઞાયક સ્વભાવ જુદો જણાય. ઘડી વાર ફરી એ જ સ્થિતિ મેળવવાનું મન - ઈચ્છા થાય. — ઉર્ચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ આ શિબિર દરમ્યાન ત્રણ-ચાર ધ્યાનોમાં જ્યારે ચિંતન બંધ થઈ જતું ત્યારે આત્મા અને દેહ બે ફાડ અલગ અનુભવાતા હતા. એ સમયે અદ્ભુત સુખ-આનંદ-શાંતિ પ્રકાશમય સ્થિતિ અનુભવાતી જેને હું ભાષામાં જણાવી શકતી નથી. આમે મને ભણતર ન હોવાથી યથાર્થ રીતે આ દશા આપને જણાવી શકતી ન હોય તેમ મને લાગે છે. પણ સૌભાગ્યભાઈએ જેમ જણાવેલ તેવો જ મને અનુભવ થયો છે એમ મને ચોક્કસ લાગે છે. પછી તો આપ જેમ કહો તેમ. — ઉર્ચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ સંપૂર્ણ શિબિર આનંદપ્રદ રહી. સતત આત્મધારા રહેતી હતી. જગતથી જુદા થઈને રહેવાનો આનંદ થયો. તા. ૨૮-૭-૧૫ ના ઈ થી ૧૦ ના ધ્યાનમાં સહજપાણે આનંદધન શુદ્ધ સ્વરૂપ, ન્રિકાળ જ્ઞાનમય એવું ભાવ ભાસન થયું. જે પછી પણ આનંદરૂપે વર્તતું હતું. શરીરમાં તાવ વગેરેને કારણે બધા દિવસ ભેદજ્ઞાન તીવ્રતાથી થયું. એક વાર શરીર અને હું જુદા જ છીએ એવું થયેલું હતું. શિબિરમાં ભાવવૃદ્ધિનું બળ પ્રાપ્ત થયું. જે પરમ પૂજ્ય સદ્ગુરુનો પરમ ઉપકાર છે. — ઉર્ચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ ધ્યાન સાધનામાં નિર્મૂળ થયેલો ઉપયોગ સ્વધર-આત્મા બાજુ વળે છે અને સ્થિરતાને પામે છે. એકમાત્ર ચૈતન્યપણાનો ભાવ રહે છે. — ઉર્ચ્ચ શ્રેષ્ઠી
- ★ ધ્યાન પાંચ કલાક માટે હોવા છિતાં તેમાં આનંદ અને તાજગીનો અનુભવ થાય છે. મનની સ્થિરતા વધતી જાય છે. એક મિનિટ માટે લક્ષબિંદુ પર મનની સ્થિરતાનો અનુભવ થયેલ. પરિણામે ધ્યાન માટે રસ-રૂચિ અને વલાણ વધતાં જાય છે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ આ શિબિર દરમ્યાન સાધનામાં અંતર્મુખવૃત્તિ દિવસ દરમ્યાન રહેવાથી ધ્યાનોમાં ધણો જ ફાયદો થયેલ છે. ધ્યાનમાં બેસ્તાં જ દાખિ લક્ષબિંદુ પર સ્થિર થઈ જાય છે અને જાગૃતિ પણ લક્ષ પર રહેવાથી ધ્યાનમાં મજા આવતી, ક્યારેય કંટાળો આવતો ન હોવાથી વધુ ને વધુ ધ્યાનમાં બેસવાનું મન થતું. સ્હૂર્તિ પણ સારી રહેતી. સ્થિરતામાં પણ વધારો જણાય છે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ ઇસ શિબિર મેં બહુત કમ પ્રોગ્રેસ અનુભવ હો રહી હૈ. અપ્રિલ-૨૦૧૫ કે શિબિર મેં જો પ્રોગ્રેસ અનુભવ હુઈ થી વહી સ્થિતિ ઇસ શિબિર મેં ભી લગ રહી હૈ. ફિર ભી થોડી પ્રોગ્રેસ અનુભવ હો રહી હૈ. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ
- ★ આ એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં ધણો જ લાભ થયો છે. ધ્યાનમાં મારી એકાગ્રતામાં વધારો થયો છે. લક્ષબિંદુ ઉપર દાખિની સ્થિરતામાં પણ વધારો થયો છે. બહુ જ ઓછા વિચારો અને તેના દ્રષ્ટા રહી શકતું હતું. શરીર હોય જ નહિ એવું લાગતું હતું. ધ્યાનમાં શાંતિ અને આનંદ ઉલ્લાસ લાગતાં હતાં. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ

-
- ★ આ શિબિર મારા માટે ખૂબ જ ઉપયોગી થઈ કારણ કે આ શિબિરમાં વૃત્તિ વધારે વખત અંતર્મુખ રહેતી હતી. સાધન ઉપર મન વધારે વખત રહેવા લાગ્યું. મન શાંત રહેવા લાગ્યું ને શરીરનાં આંદોલનો પણ શાંત થયાં.
- અર્ધપ્રાપ્તિ
- ★ ધ્યાનમાં એક અલગ જ આનંદ આવવા લાગ્યો. ચિત્ત એકદમ સાધન પર આવી જાય છે અને વિચારો નાના આવે છે અને પોતે જ ચાચ્યા જાય છે. બહુ ઓછો વખત તેમાં ભળવાનું થાય છે. અને અમુક મિનિટ તો જાણે વિચારો આવતા જ નથી. શરીરની સ્થિરતા વધે છે અને હળવું લાગે છે. ધ્યાનમાં એક કલાક કર્યાં પસાર થાય છે એ ખબર નથી રહેતી.
- અર્ધપ્રાપ્તિ
- ★ આ શિબિર મને ખૂબ ખૂબ ઉપયોગી થઈ છે. ધ્યાર્યું પણ નહોતું કે મને મારા દોષો આટલા બધા મોટા લાગવા માંડશો ? મૌનથી ખૂબ ફાયદો થયો છે. સાધના પણ ઘર કરતાં અહીં સરસ થાય છે. ઘડી વાર તો એવો અનુભવ થયો કે સ્થિરતાનો સમય લંબાઈ ગયો હોય !!
- અર્ધપ્રાપ્તિ

ઓગસ્ટ - ૨૦૧૫ની એકાંત મૌન આરાધના શિબિર : ૮૨

ઓગસ્ટ માસમાં તા. ૧૫-૮-૨૦૧૫ થી તા. ૧૮-૦૮-૨૦૧૫ સુધી એકાંત મૌન આરાધના શિબિર - ૮૨ તથા આરાધના શિબિર યોજવામાં આવેલ.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરમાં કુલ ૪૮ સાધકોએ ભાગ લીધો. જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીના ૧૨ સાધકો, ચિત્તનના ૧ સાધકો, પૂર્ણપ્રાપ્તિ ૧૮ સાધકો અને અર્ધપ્રાપ્તિના ૧૬ સાધકો એ ભાગ લીધો.

આરાધના શિબિરમાં ૧૮ સાધકો હતા, જેમાં ઉચ્ચ શ્રેણીમાં ૧ સાધક, પૂર્ણપ્રાપ્તિના ૧૦ સાધકો અને અર્ધપ્રાપ્તિના ૭ સાધકો હતા. જેમાંથી રાજમાર્ગ યોગારોહણમાં જોડાયેલા ૦૮ સાધકો હતા.

એકાંત મૌન આરાધના શિબિરના પ્રશિક્ષણમાં પ.પુ.ભાઈશ્રીનો વિષય ‘તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર’ ઉપાધ્યાયશ્રી ઉમાસ્વાતિજી વિરચિત પુસ્તક જેના વિવેચક ધીરજલાલ ડાયાલાલ મહેતા છે, તેમાંથી અધ્યાય - ૬ થી ૧૦ લીધેલ જે જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતોને સમજાવનારો મૌલિક ગ્રંથ છે. સમજવો બહુ બહુ અધરો હોવા છીતાં પ.પુ.ભાઈશ્રીએ આ વિષય સર્વ સાધકોને આધ્યાત્મિક દાખિએ સમજ શકે તેવી અનુકૂળ થઈ પડે તેવી રીતે સરળ ભાષમાં દાખાંતો-દાખલાઓ તથા કથાઓથી સમજાવેલ તેથી સર્વ સાધકોને સારી રીતે સમજવામાં આવેલ અને આવો અધરો સિદ્ધાંતિક ગ્રંથ સર્વ સાધકો પોતપોતાની સમજણ શક્તિ અનુસાર સમજેલ.

આરાધના શિબિરમાં પ.પુ.ભાઈશ્રીનું એકાંત મૌન આરાધના શિબિરનું પ્રશિક્ષણ તે જ સમયે કલ્યાણ હોલમાં ટી.વી., વિડિયો દ્વારા લાઈવ ટેલીકાસ્ટથી આરાધના શિબિરના સાધકોને સાંભળવા તથા જોવા મળેલ.

આરાધના શિબિરના બીજી પ્રશિક્ષણમાં બ્ર.મિનળબેનનો વિષય શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચ્ચનામૃત પત્રાંક ૫૦૬ લીધેલ જે તેમણે ખૂબજ સરળતાપૂર્વક વિવિધ દાખાંતો આપીને સમજાવેલ, સૌ સાધકને આ પત્ર ખૂબ જ સારી રીતે સમજમાં આવેલ.

આ શિબિરમાં વિવિધ ક્ષેત્રો જેવા કે લંડન, નાઈરોબી, મુંબઈ, કલકત્તા, અમદાવાદ, વડોદરા, રાજકોટ, પેટલાવદ, સુરેન્દ્રનગર, બોટાદ, ગઢા વગેરેથી આવેલા સાધકોએ ભાગ લીધો

એકાન્ત મૌન આરાધના શિબિર, ઓગસ્ટ-૨૦૧૫ પના સાધકોની ફળશ્રુતિ

★ પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રીએ આ. ઉમાસ્વામીજી વિરચિત ‘તત્ત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર’ ગ્રંથને પ્રશિક્ષણમાં પસંદ કર્યો. પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રીની શૈલી પ્રયોગાભક્ત રીતે શાસ્ત્ર સમજાવવાની છે જે મારા અંતઃકરણ માટે આતિ ઉપયોગી બની છે. શાસ્ત્ર-અભ્યાસ માટે તો છે પણ નિજ પદ્ગ્રાપ્તિ માટે વિશેષ છે. તે પ.પુ.ભાઈશ્રીએ સરળ સુગમ સહજ સમજાવ્યું. આ ગહન ગ્રંથને સંદર્ભાન્ત સમજાવી હૃદયર્થ કરાવ્યો છે. શાસ્ત્રમાં ભર્મ નથી, જ્ઞાનીના હૃદયમાં ભર્મ છે તે ચરિતાર્થ થયું છે. || શ્રી ભાઈશ્રીયાઃ દિવ્યચેતનાં નમો નમઃ ||

— ઉચ્ચય શ્રેષ્ઠી

★ આ શિબિરમાં ઘણાં બધાં ધ્યાનમાં ઉપયોગપૂર્વક જાગૃતિ સાથે શૂન્યમાં ગરકાવ થઈ જવાતું. જાગૃતિ હોવાથી પ્રકાશમય સુખાનંદના વેદન સિવાય બીજું કાંઈ જણાતું ન હોય તેમ ફક્ત આત્મામય જ સ્થિતિ. જે મને સ્પષ્ટ લાગેલ કે આજ હું આત્મા હું આત્માનો જ અનુભવ કરી રહી હું. પણ મને તો લાગે છે પૂરેપૂરું જણાવી શકતી નથી. આપની અપરંપાર કૃપાની જ આ જીવ ઉપરની અસર મને સ્પષ્ટ જણાય છે-લાગે છે. હે પ્રભુ ! આમ જ આ જીવ ઉપર કૃપા વરસાવતા રહેશો. વિશેષ કાંઈ લખાવી શકતી નથી.

— ઉચ્ચય શ્રેષ્ઠી

★ મને ધ્યાનમાં સ્થિરતા અને ઘણી જ શાંતિ અનુભવાય છે. ક્યારેક માત્ર સાધન અને ઉપયોગ એટલું જ રહે બાકી બધું છૂટી ગયું હોય તેમ લાગે. ખૂબ જ હળવાશ અનુભવાય. અમીરસનું પાન ઘૂંટેથી પિવાતું હતું. ઘણો સમય ‘હું જ્ઞાન સ્વરૂપ આત્મા હું, માત્ર જોનાર અને જાણનાર તે જ હું હું હું’ તેનું સ્મરણ રહેતાં પર વસ્તુથી છૂટું રહેવાતું હતું.

— ઉચ્ચય શ્રેષ્ઠી

★ એકાન્ત મૌન શિબિરો ભરવાથી આધ્યાત્મિક અને સાંસારિક જીવનમાં ઘણો જ બદલાવ આવ્યો છે. વૈરાગ્ય અને ઉપશમ વધ્યો છે. સંસાર પ્રત્યેની રુચિ ખૂબ જ ઓછી થઈ છે. મનમાં શાંતિ અને આનંદનો અનુભવ થાય છે. રોજના સાંસારિક જીવનમાં થતી ભૂલોને સુધારી શકાય છે. પોતાના દોષો સૂક્ષ્મતાથી જોઈ શકાય છે.

— પૂર્ણપ્રાપ્તિ

★ આ શિબિર દરમ્યાન સાધનામાં ધ્યાનમાં બેસતાં જ દષ્ટિ લક્ષણિદ્ધ પર સ્થિર થઈ જાય છે અને ઉપયોગ દ્ધૂટો પરી ઊરી ઊરી જાણે સ્થિર થઈ ગયો હોય તેવો અનુભવ થયો. સ્થિરતા વધતી જણાય છે. ખૂબ શાંતિ અને આનંદ વેદાય છે. જાગૃતિ વધતી જાય છે. લક્ષ પર જાગૃતિ રહે છે જેથી વિચારોના દ્રષ્ટા રહી શકાય છે. દિવસ દરમ્યાન પણ ધ્યાનની અસર રહે છે.

— પૂર્ણપ્રાપ્તિ

★ આ શિબિરમાં ધ્યાનની પક્કડ વધી છે. મનની સ્થિરતા પણ વધી છે. વિચારો ઓછાં આવે છે. વિચારોમાં ભળવાપણું પણ ઓછું થતું જાય છે. આગળ વધવા માટે પ.પુ.ભાઈશ્રીની કૃપા વરસે છે. — પૂર્ણપ્રાપ્તિ

- ★ શિબિરમાં ધ્યાન સારાં થયાં હતાં. વિચારો આવતા પણ ભળવાપણું ક્યારેક જ હતું. બાકી દ્રષ્ટા ભાવે રહી વિચારો પાસ થતા. અમુક ધ્યાનમાં વિચારો મંદ હતા. અંદર શાંતિ શાંતિ લાગતી. એક-બે ધ્યાનમાં શરીર નથી તેવો અનુભવ થયો હતો.
- અર્ધપ્રાપ્તિ
- ★ ધ્યાન જ ખરેખર તપ્ય કહેવાય છે. કર્માનો ભુક્કો જ બોલાવે તેવો ધ્યાન માર્ગ અનંતકૃપાથી આપ્યો તેની ઉપર અને દાતા ઉપર અનેરો ઉપકાર વેદું છું.
- અર્ધપ્રાપ્તિ

સી.યુ.શાહ પરિવાર સન્માન સમારોહ

બૃહદ જૈન સમાજના વંદનીય એવા શ્રી સી.યુ.શાહ સાહેબ, કે જેમને ‘આલાવાડના ભામાશા’નું આદરણીય બિરુદ્ધ મળેલ છે. જેઓએ સમાજની અનેકવિધ ક્ષેત્રે અણમોલ સેવાઓ અનેક સંસ્થાઓને આપેલ છે. જેમની વિદ્યાય બાદ તેઓની સંસ્કારિતાના વારસદાર સમા પૂ. મિનળબેન તથા શ્રી રોહિતભાઈ કે જેઓ શાહ સાહેબના કંડારેલા સ્વભોને વિવિધ ટ્રસ્ટના માધ્યમથી સાકાર કરી રહ્યાં છે તેઓએ સ્થાપેલ હું વિવિધ સેવાકીય સંસ્થાઓ કાર્યરત છે. શ્રી વઢવાણ મિત્ર મંડળ-મુંબઈની સંસ્થાની તબીબી તથા શૈક્ષણિક સહાય આપવાની યોજનાને ૧,૫૦,૦૦,૦૦૦ (દોઢ કરોડ) રૂ.ની માતબર રકમનું અનુદાન આપી હું મી સંસ્થાની સ્થાપના કરી છે અને આમ સેવાનાં કાર્યોમાં એક વિશેષરૂપે કલગીનો ઉમેરો થયો છે.

પ.પૂ.ભાઈશ્રીની પાવન ઉપસ્થિતિમાં શ્રી વઢવાણ મિત્ર મંડળ-મુંબઈની સંસ્થાએ તા. ૮-૮-૨૦૧૫ ના રોજ પાર્વતીના ભાઈદાસ સભાગૃહમાં શ્રી મિનળબેન, શ્રી રોહિતભાઈ તથા શ્રી સી.યુ.શાહ પરિવારનું અભિવાદન કરવા માટે એક શાનદાર સમારોહનું આયોજન કરેલ. જેમાં સૌ પ્રથમ પાલીતાણા તીર્થનો મહિમા ગાતું, જિનેશ્વર ભગવંત પ્રાર્થના શ્રદ્ધા તથા અતૂટ ભક્તિ દર્શાવતું ખૂબ જ ભાવવાહી નાટક ‘શેઠ મોતીશા’ દર્શાવવામાં આવેલ. પછી પ.પૂ.ભાઈશ્રી તથા શ્રી સી.યુ.શાહ પરિવારનું વાજતે-ગાજતે સન્માન સાથે સ્વાગત કરેલ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીના વરદુ હસ્તે દીપ પ્રાગટ્ય કરી, પૂ.મિનળબેને નવકાર મહામંત્ર સંભળાવેલ. ત્યાર બાદ સંસ્થાના પ્રમુખશ્રી જવાહરભાઈ મણિયાર સાહેબ, શ્રી મધુભાઈ તથા અતિથિવિશેષ સૌએ પ્રાસંગિક વક્તવ્ય આપેલ અને પ.પૂ.ભાઈશ્રી, પૂ.મિનળબેન, શ્રી રોહિતભાઈનું અભિવાદન કરેલ. પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ આ ઉમદા કાર્યોને ખૂબ ખૂબ બિરદાવતાં કહેલ કે દ્યાના ઘણા પ્રકાર છે. જેમાં વ્યવહારદયા તથા પરમાર્થદયા વિષે ઊંડાણથી સમજાવેલ અને હૃદયસ્પર્શી દાખાંત પણ આપેલ. આવા જનહિતનાં કાર્યોની ખૂબ ખૂબ અનુમોદના કરેલ. ઉપસ્થિત સર્વે પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુદેવ પ.પૂ.ભાઈશ્રીના દર્શનથી ધન્યતા અનુભવતા હતા. પૂ. મિનળબેન સમજપિતા એવા પોતાના પિતાનાં ચરણોમાં અભિવંદના કરી, ભાવવાહી વક્તવ્ય આપેલ. પ.પૂ. બાપુજી તથા પ.પૂ.ભાઈશ્રીના પગલે પગલે ચાલી, અત્યંત કરુણાથી, નિઃસ્પૃહ ભાવે જે ઉત્કૃષ્ટ કાર્ય પૂ.મિનળબેન કરી રહેલ છે તે માટે તેઓને આપણા આત્મભાવે વંદન.

શ્રી સદગુરુદેવાય નમઃ

(રાગ : વીતરાગી... તારી માયા લાગી રે)

ગુરુવર પ્રભુ.....તુજને જીવન અર્પું,
તુજને જીવન સમર્પું (૨)
આ જીવનમાં કૃપાળું સંગે બાંધી ભવભવની ગ્રીતિ (૨)
વચનામૃતના અવલોકનથી થાશે આતમ સિદ્ધિ (૨)
ઉછળે છે પ્રભુ હૈયે અમારે (૨) એક જ તારી ભક્તિ
કૃપાળું દેવ.... તુજને જીવન અર્પું,
તુજને જીવન સમર્પું (૨)
બાપુજીની વિશ્વવત્સલતા પળ પળ યાદ આવે (૨)
નિઃસ્પૃહ નિર્લેપ જાગૃત દશાએ જીવ્યા તમે સમભાવે (૨)
વંદન, અર્થન, પૂજન, નમન (૨) કરીએ આતમભાવે
બાપુજી... તુજને જીવન અર્પું,
તુજને જીવન સમર્પું (૨)
ગુરુમા તમારી શાંતિને હું નિશાદિન હદ્યે રાખું (૨)
મૌન બનીને નિજમાં સમાઈ જીવન જીવ્યા આખું (૨)
મુખદું તમારું દર્શન કરતાં (૨) જગત દિસે જાંખું
ગુરુમા મારાં.... તુજને જીવન અર્પું,
તુજને જીવન સમર્પું (૨)
ભાઈશ્રી તમારું પ્રસન્ન ચિત્ત ને ધીરજ ભર્યા વ્યવહારો (૨)
સમતા સમાધિ અમી ભરી દિષ્ટિ એ છે આદર્શ અમારો (૨)
આપના સત્સંગ, આપની સેવા (૨) એ જ જીવન આધારો
સદગુરુદેવ.... તુજને જીવન અર્પું,
તુજને જીવન સમર્પું (૨)
ગુરુપૂનમે ગુરુવર ચરણે ધરીએ શ્રદ્ધાનાં કૂલ (૨)
સાધનાની કેડીએ ચાલી ટળે ભાંતિની ભૂલ (૨)
આતમ શાંતિની વહેતી ધારામાં (૨) દૂર થાયે કર્મધૂળ
ગુરુવર પ્રભુ.... તુજને જીવન અર્પું,
તુજને જીવન સમર્પું (૨)

શ્રી ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવની

આનંદપૂર્વક થયેલ ઉજવણી

જે મહોત્સવની મુમુક્ષુજનો આતુરતાપૂર્વક રાહ જોતા હોય છે એવા શ્રી ગુરુપૂર્ણિમા મહોત્સવની ઉજવણી ગુરુ-શુક-શનિ તા. ૩૦-૭, ૩૧-૭ અને ૧-૮-૧૫ દરમ્યાન ૫.૫.ભાઈશ્રીની શુભ અને પવિત્ર નિશામાં નિદિવસીય મહોત્સવરૂપે આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્ણ રીતે કરવામાં આવેલ હતી. આ મહોત્સવમાં ભાગ લેવા દેશ-પરદેશના મુમુક્ષુગણ સારી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત રહેલ. બધા જ પ્રભનિષ્ઠશ્રીઓ તેમજ ટ્રસ્ટીગણના સદસ્યો પણ હાજર રહેલ હતા.

પ્રથમ દિવસ-ગુરુવાર તા. ૩૦-૭-૨૦૧૫ ના ધ્યાન-આજ્ઞાભક્તિ-સમૂહ ચૈત્યવંદન બાદ સ્વાધ્યાય અને ભક્તિના કાર્યક્રમમાં શરૂઆતમાં બ્ર.નિ. મિનળબહેને મુમુક્ષુના ગુણો કથાનુયોગ દ્વારા સમજાવેલ હતા. જેમાં આજ્ઞાપાલન-વિશ્વાસ-સરળતા વગેરે પર ભાર મૂકેલ. ૫.૫. ભાઈશ્રીએ સ્વાધ્યાયમાં પૂ.બાપુજી તેમજ અન્ય ગુરુવ્યોને યાદ કરેલ. ઉપરાંત શ્રીમદ્ અવધૂત યોગી આનંદઘનજી મ.સા. રચિત પદ ‘સાધો ભાઈ ! સમતા રંગ રમી જે, અવધૂ મમતા સંગ ન કીજે’ બહુ જ સુંદર શૈલીમાં સમજાવતાં કહેલ કે, હે અવધૂત આત્મા ! તું સમતાનો સંગ કરજે- મમતાનો સંગ કરીશ નહિ. કારણ સાચી સંપત્તિ (આત્મલક્ષી) છે તે સમતા દ્વારા જ પ્રાપ્ત થાય છે. સમતા છે એ ચૈતન્યરૂપ રત્નાકર (સમુક્રની) પુત્રી છે. સમભાવ વિના અજ્ઞાન દૂર નહિ થાય. મોહરાજાનું સામ્રાજ્ય દૂર કરવું જરૂરી છે.

બપોરના સ્વાધ્યાયમાં પણ પૂ.ભાઈશ્રીએ

આનંદધનજી મ.સા. દ્વારા રચિત પદ ‘અવધૂ સો જોગી ગુરુ મેરા, ઈન પદ કા કરે રે નિવેદા’ સમજાવતાં જગ્ણાવેલ કે, દેહરૂપી એક વૃક્ષ છે. તેમાં અંતરાત્મા અને બહિરાત્મા એમ બે પક્ષીઓ બેઠેલાં છે. અંતરાત્મા એ ગુરુ છે, બહિરાત્મા એ શિષ્ય છે. જેને સદ્ગુરુની પ્રાપ્તિ થાય છે અને તેમની કૃપા-અનુગ્રહ થાય છે તેઓ જ સંસાર પરિભ્રમણમાંથી મુક્ત થાય છે. રાત્રે લંડન-સ્વિલ્બર્નની ધર્મયાત્રાની ફિલ્મ દર્શાવવામાં આવેલ.

શુક્રવાર, તા. ૩૧-૭-૨૦૧૫ના શ્રાવણી પૂનમ એટલે કે, ગુરુપૂર્ણિમાના સવારે તમામ મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો કતારબદ્ધ જીભેલાં તે વચ્ચેથી પૂ. સદ્ગુરુદેવ શ્રી ભાઈશ્રી પસાર થતા હતા તે સમયનું દશ્ય અનુપમ હતું. પૂ.ભાઈશ્રીનું ભાવભીનું સ્વાગત કરવામાં આવેલ. પોતાના આશીર્વચનમાં શક્તા-વિશ્વાસ-પ્રતીતિ અને સમર્પિત ભાવનું મહત્વ દર્શાવેલ. આ બાબત જ મોક્ષમાર્ગના પાયારુપ છે.

સવારે ૧૦-૩૦ થી ધર્મસભાની શરૂઆત થયેલ. શરૂઆતમાં આશીર્વદ સેન્ટરનાં વિકલાંગ બાળકોએ સુંદર નૃત્યગીત રજૂ કરેલ. ત્યારબાદ બ્ર.નિ. મિનળબહેને સ્વરચિત પદનું ગાન કરેલ. દુબઈથી આવેલ મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનોએ વિશિષ્ટ પદ્ધતિઓ લાવેલ કર્ડ પૂ.ભાઈશ્રીને અર્પણ કરેલ. સંદેશાવાંચન બ્ર.નિ. મિનળબહેને કર્યા બાદ શિકાગો (અમેરિકા)થી પથારેલ ડૉ. હર્ષબહેને વક્તવ્ય આપતાં પૂ.ભાઈશ્રીમાં રહેલ અત્યુત્તમ ગુણો દર્શાવી તેઓને પ્રેરણામૂર્તિ દર્શાવેલ. દીર્ઘયુષ્ણની કામના વ્યક્ત કરેલ. સભાને અંતે સદ્ગુરુદેવ પૂ.ભાઈશ્રીએ ડૉ. હર્ષબહેનને બ્રહ્મનિષ જાહેર કરેલ હતાં. બ્ર.નિ.

લલિતાબહેને જગ્ણાવેલ કે, પૂ. ભાઈશ્રીમાં આપજાને પ.પૂ. બાપુજીનાં દર્શન થાય છે. પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુનું જીવનમાં કેટલું મહત્વનું સ્થાન છે એ સમજાવેલ હતું. બોરીવલી (મુંબઈ) રહેતા શ્રી જતુભાઈએ પોતાને તા. ૨-૬-૨૦૧૫ ના જેરી જંતુના કરડવાથી થયેલ અનુભવ વિશે જગ્ણાવતાં કહેલ ‘કોમામાં હોવા હતાં પૂ.ભાઈશ્રીનું રટણ ચાલુ હતું.’ મૃત્યુના દરવાજેથી પરત આવ્યાનો ભાવ વ્યક્ત કરેલ.

પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ આનંદધનજી મ.સા. રચિત પદ ‘મેરે ઘટ જ્યાન ભાનુ ભયો ભોર’ સમજાવતાં જગ્ણાવેલ કે, મારા ઘટ-હદ્યની અંદર જ્ઞાનરૂપી સૂર્યનો ઉદ્ય થયો. તેથી ચેતનરૂપી ચક્વાક અને ચેતનારૂપી ચક્વાકી જે અજ્ઞાનને કારણે જુદાં થયેલ હોવાથી વિરહનો કલેશ હતો તે નાશ પામ્યો એટલે બન્ને એક થયાં. હદ્યરૂપી ધરતી પર જ્ઞાનરૂપી સૂર્યનો ઉદ્ય થવાથી નિર્મળતા વધી તેથી આનંદના ધનથી ભરપુર એવું ચેતન્ય છે તે જ વહાલું લાગે છે, એની સામે બીજું બધું જ તુચ્છ છે. અત્યાર સુધી પોતાનું જ્ઞાનરૂપી ધન ચોરાઈ રહ્યું હતું તેની ખબર જ્ઞાન પ્રગટવાથી થઈ અને તેથી બીજાને તે જ્ઞાનધનનો ચોર નહિ માનતાં પોતે જ તે જ્ઞાનધન ચોરવામાં મદદગાર હતો તેમ નિશ્ચિત થયું.

રાત્રે મુમુક્ષુઓ દ્વારા મનોરંજનના અવનવા આધ્યાત્મિક કાર્યક્રમો રજૂ કરવામાં આવેલ જેમાં નાટિકા, કવ્યાલી, રાસ, નૃત્ય, મુશાયરો વગેરે મુખ્ય હતાં.

ત્રીજો દિવસ, શનિવારે, તા. ૧-૮-૨૦૧૫ના રોજ સવારે સ્વાધ્યાયમાં પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ શ્રી આનંદધનજી મ.સા. દ્વારા રચિત પદ ‘જીય જીને મેરી સફલ ધરીરી; સુત વનિતા ધન યૌવનમાતો, ગર્ભતણી

વેદના વિસરીરી' અદ્ભુત રીતે સમજાવેલ કે, જીવ એમ માની રહ્યો છે કે એની જિંદગીની પળે પળ સફળ થઈ રહી છે, પણ માતાના ગર્ભમાં ઉધે માથે લટકીને રહ્યો ત્યારની વેદના એ વિસરી ગયો છે. તેથી પુત્ર, સ્ત્રી, ધન-વૈભવ, સગા-સંબંધીની સાથે મસ્ત થઈને રહ્યો છે. તેમાં જ રમણતા કરી રહ્યો છે અને એમ માની રહ્યો છે કે મારું જીવન સફળ થઈ રહ્યું છે. ખરેખર આ સંસારનું સુખ એ સ્વખના રાજ જેવું છે. તે થોડીવાર માટેનું છે. હે ચેતન ! હજુ કેમ ચેતતો નથી. હવે તો ચેત.

બપોરે પંચકલ્યાણક પૂજા ભજાવવામાં આવેલ. આ બધા કાર્યક્રમોનું સંચાલન બ્ર.નિ. વિક્રમભાઈ દ્વારા કરવામાં આવેલ. ભક્તિના કાર્યક્રમમાં પણ શ્રી વિક્રમભાઈ ઉપરાંત શ્રી મિનળબહેન, શ્રી હીરેન બોરડીયા, શ્રી યાસિકા, શ્રી પારુલ, શ્રી રંજુબહેન વગેરેએ ભાગ લઈ હદ્યમાં રમતી રહે એવી ભક્તિ કરાવેલ હતી. દરરોજ સંઘપૂજન-પ્રભાવના થતાં હતાં. દહેરાસરજ માટે બોલી બોલાવવામાં આવતી હતી. ચૌદશ, ગુરુ, તા. ૩૦-૭-૨૦૧૫ ના રોજ ઉપવાસ-એકાસણાં મુમુક્ષુઓ દ્વારા કરવામાં આવેલ હતાં. દહેરાસરજમાં અતિ ભવ્ય આંગી કરવામાં આવતી હતી. આશ્રમના પટાંગાણને ધ્વજા-લાઈટ વગેરે દ્વારા શાશ્વતાવામાં આવેલ.

ગુરુપૂર્ણિમા નિમિત્તે સદ્ગુરુદેવ પૂ.ભાઈશ્રી તરફ અહોભાવ પ્રદર્શિત કરવા મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો દ્વારા સારા પ્રમાણમાં શુભ કાર્યમાં વાપરવા માટે રકમની જાહેરાત કરવામાં આવેલ હતી.

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વની ઉજવણી

પ.પૂ.ભાઈશ્રીની નિશ્ચામાં પર્યુષણ મહાપર્વતા. ૧૦ થી ૧૭ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૫ દરમ્યાન ખૂબ જ ઉલ્લાસ અને ઉમંગ સાથે સાયલા તીર્થભૂમિમાં ઉજવવામાં આવેલ.

પ્રથમ ત્રણ દિવસ દરમ્યાન પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ સ્વાધ્યાયમાં 'નમસ્કાર મહામંત્ર સિદ્ધિ' વિષય ઉપર નવકારમંત્રની મહત્તમ ખૂબ ઊડાણથી સમજાવી. બધા મંગલોમાં ઉત્તમ પંચપરમેષ્ઠ નવકાર છે. આ સાદિ-અનંત, સિદ્ધિ તથા સમૃદ્ધિ દેનાર શાશ્વત મંત્ર છે. જે સૂત્ર વારંવાર મનન કરવા યોગ્ય હોય તે મંત્ર બની જાય. તે જિન શાસનનો સાર છે. નવકારનો અર્થ, તેનો મહિમા, તેનો મહાઉપકાર તથા તે જપવાથી થતા પારમાર્થિક લાભને સરળતાથી સમજાવ્યો.

પર્યુષણ પર્વના ચોથા દિવસે તા. ૧૩-૧૪-૨૦૧૫ના રોજ શુતકેવળી યુગપ્રધાન શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી દ્વારા રચિત કલ્પસૂત્રજી વાજતે ગાજતે શોભાયાત્રા સ્વરૂપે કલ્યાણ હોલમાં લાવવામાં આવેલ. પર્વના ચોથા દિવસથી આઠમા દિવસ સુધી પરંપરાનુસાર કલ્પસૂત્રજીનું વાંચન બ્ર.નિ. વિનુભાઈ શાહ દ્વારા શુદ્ધ ઉચ્ચારો સાથે ભાવપૂર્વક કરવામાં આવેલ. પર્વના પાંચમે દિવસે પ્રભુ મહાવીરના જન્મકલ્યાણની ઉજવણી ભારે ધામપૂર્મથી કરવામાં આવેલ. રાજમહેલમાં શોભે એવા રજવાડી પારણામાં પ્રભુજીની નાની પ્રતિમાને બિરાજમાન કરી સૌએ એમને ઝુલાવવાનો લ્હાવો લીધો હતો. સૌએ નાચતાં, ગાતાં, ગરબા લેતાં હદ્યના શુદ્ધ ભાવોથી પ્રભુજન્મને વધાવ્યો હતો. દર વર્ષની જેમ બોરીવલીના મુમુક્ષુ ભાઈશ્રી પ્રકુલભાઈ શાહ તરફથી લાડવાની પ્રભાવના કરવામાં આવેલ. પર્વના છદ્રા દિવસે સત્રપુરુષ શોધક

શાંતિદાદાની પુણ્યતિથિ નિમિત્તે તેઓના પરમોપકારને વંદન કરતાં સૌ મુમુક્ષુવતી બ્ર.નિ. વિકમભાઈએ તેમનાં ચરણોમાં સ્મરણાંજલિ અર્પણ કરેલ.

દરેક મુમુક્ષુ કલ્પસૂત્રની બોલીમાં સહભાગી થઈ શકે તે માટે તેની બોલી સંયુક્ત રીતે બોલવામાં આવે છે. ઘણી મોટી રકમ આ નિમિત્તે જ્ઞાનદાનમાં એકની થયેલ. આ સાથે અન્ય સુવર્ણના અક્ષરોવાળું કલ્પસૂત્રજી જે સંસ્થાને બેટ સ્વરૂપે પ્રાપ્ત થયેલ છે તે પણ શોભાયાત્રામાં સામેલ કરવામાં આવેલ તથા છેલ્લા પાંચ દિવસ કલ્યાણ હોલમાં દર્શનાર્થી રાખવામાં આવેલ. દરરોજ પ્રત્યામના કરવામાં આવતી. સાંજે દરરોજ સમૂહમાં પ્રતિકમણ કરાવવામાં આવતું. દેરાસરજીમાં પ્રતિમાળને આંગીથી સજાવવામાં આવતી. દેરાસરજીની આઠેય દિવસ બોલી બોલવામાં આવતી. મોટી સંખ્યામાં લોકો આ પર્વની ઉજવણીનો લાભ લઈ, કોટી કર્માની નિર્જરા કરી નિર્ભળ બને છે.

સાંવત્સરિક પ્રતિકમણ સદ્ગુરુચરણે કરી મુમુક્ષુઓ પોતાના દોષોને ક્ષમાવે છે. જગતના દરેક જીવો સાથે ખમત ખામણાં કરે છે. સાંવત્સરિક પ્રતિકમણની બોલીમાં પણ ઘણી મોટી રકમ એકની થાય છે. પૂ. વિકમભાઈએ પ.પૂ.ભાઈશ્રી સમક્ષ હદ્યના શુદ્ધભાવથી સર્વ મુમુક્ષુઓ વતી થયેલ દોષોની ક્ષમાપના માંગી ત્યારે ત્યાં હાજર સૌનાં હદ્ય દ્રવી ઊઠ્યાં હતાં.

પર્વ દરમ્યાન તપશ્ચર્યા પણ મોટા પ્રમાણમાં થઈ. તેમાં નવાઈ, અણ્ણાઈ, અહુમ, છંક, ઉપવાસ તથા એકસણાં ગુરુકૃપાએ શાતાપૂર્વક થાય છે. દરરોજ પ.પૂ.ભાઈશ્રી દ્વારા પચ્ચક્ખભાણ તથા આશીર્વદ આપવામાં આવતા હતા. સંસ્થાની કર્મચારી બહેનોએ પણ અણ્ણાઈ તથા ઉપવાસો કરેલ.

સંવત્સરી ક્ષમાપના

હદ્યથી ક્ષમા આપવી અને માંગવી તે પર્યુષણ પર્વની અંતિમ આરાધના છે. પ્રતિકમણ બાદ વિકમભાઈએ ક્ષમાના સાગર એવા પ.પૂ. ભાઈશ્રીની પાસે સર્વ વતી જાણે-અજાણે થયેલા દોષોની માફી માંગી હતી. તેમણે કશું વિવિધ પ્રકારના દોષો અમે જીવનમાં કરીએ છીએ, પણ સહૃદી મોટો દોષ એ કે કરેલા દોષને સમજીને ઢાંકી દઈએ છીએ, દંબ દ્વારા છુપાવવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ. નૈતિક હિમતના અભાવે તેની સરળતાપૂર્વક કશૂલાત નથી કરી શકતા. તેવા અનેક દોષોની આજે ક્ષમા માંગીએ છીએ.

આપની આજાઓને અમે પાળી નહીં અને આપના ઉપદેશનું યથાર્થ પાલન ન કર્યું. તે માટે અંતરના સાચા ભાવથી ખમાવીએ છીએ.

જ્યાં વિચારથી કાર્ય કરવું જોઈએ ત્યાં લાગણીઓથી કરવાનું હોય ત્યાં વિચારથી કરીએ છીએ. મન, બુદ્ધિ અને હદ્યના યથાયોગ્ય સમન્વયના અભાવે, અમારું જીવન પ્રત્યેનું વલશ અનુચ્ચિત રહ્યું છે. સ્વચ્છંદ અને મતના આગ્રહને અમે હજુ સુધી મૂકી શક્યા નથી માટે અનેકવાર અવિનય થઈ જાય છે. સમર્પણ ભાવ હજુ વાતોમાં જ વધુ રહ્યો છે અને વર્તનમાં ઘણો ઓછો છે. આપનું માર્ગદર્શન મળવા છીતાં અમો મોટા ભાગનું જીવન સંસારી ભાવથી જ જીવી રહ્યા છીએ.

એકાંત શોક અને દુઃખ સ્વરૂપ આ સંસારને સ્પષ્ટ જાળવા છીતાં તેને પ્રેમથી સેવીએ છીએ. લૌકિક મોટાઈ તેમજ બાધ્ય વૈભવ અને પ્રતિષ્ઠાને દૃષ્ટિ અમારો આત્મા હજુ સાદગીભર્યું, સાત્ત્વિક પવિત્ર જીવન જીવવા તૈયાર નથી. વક અને જડતાથી ગ્રસ્ત અમારો

આ દોષયુક્ત આત્મા આપનાં ચરણોમાં વંદન કરીને
અનંત દોષોને કબૂલી ક્ષમા માંગો છે.

આપ કરુણાના સાગર અમને ક્ષમા કરશો, અમે
અંતરમાં જાગૃત થઈએ, મનુષ્યભવની એક એક
પળની કિંમત સમજીએ અને આ રત્નચિંતામણિ જેવા
મનુષ્યભવ દ્વારા ઉત્તમ ધર્મનું આરાધન કરી તેને સાર્થક
કરીએ એવા આપ કલ્યાણમૂર્તિ સદ્ગુરુ આશીર્વાદ
આપશો. મન, વચન અને કાયાએ કરી મિશ્રામિ
દુક્કડમ્ભ.

આટલું કહ્યા પછી વિકમભાઈ તેમજ
હિરેનભાઈએ નીચેનું પદ મધુર શૈલીએ ગાયું હતું.

દોષો કર્યા મેં અતિ ઘણા, શરણ આપનું ગ્રહે છતાં,
મહાપાપી દંભી નિર્ભજજ ગોપવ્યા મેં તે સદા.

ન આજા પાળી, ઉપદેશ ગ્રહ્યો, હું ઢોંગ ધતિંગ કરતો રહ્યો,
બાધ્ય પ્રતિષ્ઠા લોક માન વૈભવ ભોગવતો હું રહ્યો.

વર્ષ પ્રતિ વર્ષ આ જ કથા, હું ખોટો જુદ્ધો આમ રહ્યો,
વંચતો તમ આત્માને, ના નરકનો કોઈ ભય રહ્યો.

અપૂર્વ પુણ્યનો યોગ છતાં, મહા મોહનીય કર્મ બાંધ્યું મેં,
હે તરણ તારણ સદ્ગુરુ, કૃપા કરો મુજ પર હવે.

હે જાગ જાગ જીવન જીવે, વક્તા જડતા તજ,
કરુણા કૃપા વરસી રહ્યા, ધોઈ નાખ પાપ તારા સવી.

હવે શું વિચાર કરી રહ્યો, પુરુષાર્થ કર પુરુષાર્થ કર;
સદાચાર અને સંયમ તણો, પાપથી પાછો તું ફર.

દિવ્ય જીવન જીવવા, અંતરથી તૈયાર થા;
માંધો મનુષ્ય ભવ માણ્યો, તું પવિત્ર થા તું પવિત્ર થા.

ખામેમિ સવ્ય જીવે, સવ્યે જીવા ખમંતુ મે;
મિતી મે સવ્ય ભૂઅસુ, વેરે મજ્જું ન કેણાઈ.

સત્પુરુષ શોધક પરમ આદરણીય

શ્રી શાંતિદાદાને તેમની પુણ્યતિથિએ ભાવાંજલિ

જન્મ અને મૃત્યુની વચ્ચે
જીવન રહ્યું છે.

નવાશિશુ જન્મે ત્યારે
તેનાં માતા-પિતા તેમજ તેનાં
કુટુંબીજનો તે બાળકના આ
પૃથ્વી પરના આગમનને
ઉજવે છે. જન્મની ઉજવણી મોટા ભાગે બધાની થતી
હોય છે પણ મનુષ્યજીવન પૂર્ણ કરી, આ ધરાની વિદ્યાય
લીધા પછી તેની ગુણાદ્ભી હૃદયમાં અંકિત રહે અને
પ્રતિ વર્ષ તેમની પુણ્યતિથિ ઉજવાય એવું થોડા જ
મનુષ્યો માટે બનતું હોય છે.

મોટા ભાગના મનુષ્યો એવું જીવન જીવતા હોય
છે કે તેમના જીવનની કોઈ નોંધ લેવાતી નથી.
મનુષ્યની હસ્તી એવી રીતે વિસરાઈ જાય છે કે જેવી
રીતે પાણીમાંથી આંગળી નીકળે ને જગ્યા પૂરાઈ જાય.

આ આધુનિક યુગ છે, જીવન ગતિશીલ બન્યું
છે, જીવન જીવવા માટે ઘડી સગવડો પણ વધી છે
છતાં આ યુગમાં જીવન જીવતા મનુષ્યોના અંતરમાં
શાંતિ ઘટી છે.

આવા યુગમાં એક સિંહપુરુષનું અવતરણ થયું કે
જે અનેક મોક્ષમાર્ગી જીવોને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત કરાવવા
માટેનું નિભિત બન્યા. નિયતિને આ વાતની ખબર હોય
જ તે માટે તેમનું નામ શાંતિલાલ પાડવામાં આવ્યું.

આજે તે વડલા જેવા શાંતિદાદાની પુણ્યતિથિ છે.
પુણ્યતિથિ શું કામ ? કારણકે આજની તિથિ તેમના
માટે પુણ્યાત્મક સાબિત થઈ. તેમણે આજના આ
પવાધિરાજ પર્યુષણ પર્વના છિકે દિવસે ઊર્ધ્વગમન કર્યું
હતું. કલ્યાણ માર્ગે તેઓ આગળ વધ્યા હતા. આ જ

કલ્યાણ હોલમાં તેઓ કલ્યાણનું વાંચન સાંભળતા હતા. તબિયત નાદુરસ્ત તો હતી જ પણ તે વધુ બગડી માટે તેઓને રૂમમાં લઈ ગયા અને તે જ દિવસે બપોરના તેમણે દેહ ત્યાગી દીધો.

પ્રભુશ્રીએ કોલ આપો છે કે અગાસ આશ્રમમાં જેઓ દેહત્યાગ કરશે તેના ભરણ સમયે દેહબુદ્ધિ નહીં રહે અને ચિત્ત સમાધિભાવમાં, પ.કૃ.દેવના સ્મરણમાં રહેશે. આ આશ્રમનું પણ અગાસ આશ્રમ જેવું જ સાતત્ય છે. સત્પુરુષના ચરણ સમીપનો નિવાસ તે બહુ ચમત્કારિક છે. મારા તેમજ તમારા આત્માને આ ચમત્કારિક લાભ શાંતિદાદા થકી મજ્યો છે તે વિસ્મૃત ન થાય. શ્રદ્ધાંજલિ એટલે તેમના દિવ્ય આત્મામાં રહેલા ઉત્તમ ગુણો પ્રત્યેનું જે આપણા હૃદયમાં રહેલું બહુમાન છે તેની હૃદયપૂર્વકની જાહેરાત. હરહંમેશ તેઓ જે કાર્ય હાથમાં લે તેમાં તેઓ અગ્રેસર રહેતા. નેતૃત્વ ભાવ તેમના લોહીમાં હતો. તેઓ સમાજના છિતેશ્ચુ હતા. લોકકલ્યાણનો ભાવ તેમની રગે રગમાં વ્યાપેલો હતો, બહોળા સમાજના ભલા માટે કંઈ ને કંઈ કરતા રહેવું આ એમનો સહજ સ્વભાવ હતો. ધર્મ કરીને ધાર્મિક રહેવું, ને તે માટે સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયનાં સાધુ-સંતો સાથે જીવનભર નિકટતમ પરિચય કેળવીને ધર્મ ઉપદેશનું તેમણે સતત શ્રવણ કર્યું. વર્ષો સુધી ભોરીવલી ઉપાશ્રયના તેઓ મુખ્ય વક્તિ રહ્યા હતા.

તેમનું જીવન તપાસતાં સમજાય છે કે તેઓ સાદગીભર્યું જીવન જીવ્યા હતા. પરોપકારી પુરુષોનું જીવન મોટા ભાગે સાદગીભર્યું જ હોય. બીજા જીવોની ફિકર એટલી હોય કે પોતાનું નિશ્ચ અસ્તિત્વ યાદ ન રહે.

સત્ય પામવાની જિજ્ઞાસા જ્યારે પિપાસા બને છે અને અહોચાત્ર જીવ સત્યને જંબે છે ત્યારે તે આત્માને સદ્ગુરુની પ્રાપ્તિ થાય છે.

શાંતિદાદાની તે અધ્યાત્મ પિપાસાએ સદ્ગુરુદેવ શ્રી લાલકંદ માણેકંદ વોરાને (બાપુજીને) શોધી કાઢ્યા તેમજ ઓળખી પણ લીધા.

જેમ એક પેઢીના વડીલ ખૂબ અર્થ સંપત્તિ કમાય અને પછી તેની પાછળની પાંચ-સાત પેઢી આર્થિક રીતે સંઘર થઈ જાય તેવી આ વાત છે. જે કલ્યાણ હોલમાં અત્યારે આપણે બેઠા છીએ તે બંધાઈ રહ્યો હતો ત્યારે અહીની જાલાવાડાની બળબળતી ગરમીમાં તેઓ કલાકો સુધી શેકાઈને બેસી રહેતા. આ હોલનું બાંધકામ થયું ત્યારે શાંતિદાદાએ ચીવટભરી કાળજી લીધી હતી.

મુમુક્ષુઓ બાપુજીના અંતરને ઓળખે એવો શાંતિદાદામાં એક સ્થાયી ભાવ હતો. બાપુજીનું વિશ્વવસ્તલપણું આંખે વળગે એવું હતું પણ બાપુજી બહુ ઓછું બોલતા માટે તેમની જ્ઞાનદશા અને વિદ્વતાનો ઘ્યાલ બધાને તુરંત ન આવતો. શાંતિદાદા બહુ વાચાળ હતા. પોતાના સદ્ગુરુનું ગૌરવ ગાતાં તેઓ થાકતા નહીં અને તેથી સામાન્ય જીવો જેમનામાં વિશેષ પ્રજ્ઞાનો અભાવ હોય તેમને તેઓ બાપુજી કેવા સિદ્ધ પુરુષ છે, પ્રભર જ્ઞાની છે તે સમજાવતા, એટલે કે આપણી બાપુજી પ્રત્યેની શ્રદ્ધાનો પાયો શાંતિદાદા હતા.

આ વર્ષ એટલે શાંતિદાદાનું જન્મશતાબ્દી વર્ષ પણ છે. એમનાં ગુણગાન કરતાં આપણે થાકીએ એમ નથી, પણ ગુણગાન કરતાં એમના કરતાં અધિક લાભ આપણા આત્માને થવાનો છે પણ જો અંતરની એકાગ્રતામાં પ્રભુ પાસે એવી પ્રાર્થના કરીએ કે શાંતિદાદાની આત્મસાધના એવી ઘનિષ્ઠ બને કે બે-ત્રણ ભવમાં જ તેઓ કલ્યાણને, મોક્ષને વરે તો તેમના આત્માને લાભ થશે. તેઓ ત્વરાએ મોક્ષ પામી, સિદ્ધાલયમાં અનંત સુખ-આનંદમાં બિરાજમાન થાય એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના. સત્પુરુષ શોધક શાંતિદાદાનો જ્ય હો, જ્ય હો, જ્ય હો.

મુંબઈમાં બ્રહ્મનિષ્ઠ મિનળબેનનો

લોડીજ સ્વાધ્યાય

તા. ૧૫-૭-૨૦૧૫ ના રોજ પત્રાંક ૧૭૨ મો
 સમજાવતાં કહ્યું કે : કર્માને સમભાવે ભોગવી શકાય તે માટે (૧) પરિસ્થિતિથી ઉપર ઊઠી જાવ (૨) ઉપેક્ષા કરો (૩) સાક્ષી બની જાવ (૪) ઉદાસીન બનો. પ્રત્યેક પ્રસંગે આવી જાગૃતિ રાખવી. પછી (૧) નિરંતર ઉદાસીનતાનો કમ સેવવો. સુખ કી સહેલી અકેલી ઉદાસીનતા (૨) સત્પુરુષની ભક્તિ પ્રત્યે લીન થવું. એટલે સોણે સોળ આની પ્રેમ તેની ભક્તિમાં લગાવવો. (૩) સત્પુરુષોના ચરિત્રોનું સ્મરણ કરવું - મહાવીરપ્રભુ તથા ગજસુકુમાર જેવાએ ઉપસગ્ણને સમભાવે સહન કર્યા તો એ જ ધર્મના આપણે અનુયાયી છીએ. (૪) સત્પુરુષોના લક્ષણનું ચિંતન કરવું. (૫) સત્પુરુષોની મુખાઙ્કાતિનું હૃદયથી અવલોકન કરવું. હું ગુરુમાં નિમજ્ઞ છું, ગુરુ આત્મામાં નિમજ્ઞ છે તો હું આત્મામાં નિમજ્ઞ થઈ શકું. તેમનો ઉપયોગ સ્થિર છે તેથી શક્તિનો સંચય થાય છે. દરેક કાર્ય વ્યવસ્થિત અને ઝડપથી થાય છે. (૬) તેમના દરેક યોગોનાં અદ્ભુત રહસ્યો હૃદયના ઉત્કૃષ્ટ ભાવથી નિર્દિધ્યાસન કરવાં (૭) તેઓએ સમ્મત કરેલું સર્વ સમ્મત કરવું. આવી શ્રદ્ધા સદ્ગુરુ પ્રાન્યે હોવી જોઈએ. સંસારનાં બધાં જ કાર્યો કરતાં એક છેઠો આત્મા સાથે બાંધેલો રાખવો. ઈશ્વરના ધરનો મર્મ પામવાનો મહામાર્ગ - કોઈ વિદ્યમાન સત્પુરુષની પ્રાપ્તિ અને એ પ્રત્યે અવિચળ શ્રદ્ધા - એ છે.

તા. ૨૪-૮-૨૦૧૫ના રોજ પ.પૂ.બાપુજી તથા પ.પૂ.ગુરુમાના આધ્યાત્મિક પત્રવિવહારમાંથી સમજાવવાનું શરૂ કર્યું. પત્રો દ્વારા જે પ.પૂ.બાપુજી

માર્ગદર્શન આપતા હતા તે પ્રમાણે યથાર્થ પુરુષાર્થ કરી, પ્રગતિ કરી પ.પૂ.ગુરુમા આગળ અને આગળ વધતાં પ્રાથમિક અવસ્થાથી ઉત્કૃષ્ટ પદ સુધી પહોંચી ગયાં. સાયલામાં જ્ઞાનીઓનો વેલો ચાલુ છે. આવા સંતો મળવા એ એક અછેરું છે. આપણો જન્મ નાનાસૂના પારમાર્થિક પરિવારમાં નથી થયો. ત્યાગ, વૈરાગ્ય, ઉપશમ ભાવ વધારી યથાર્થ બોધ પ્રમાણે પુરુષાર્થ કરવો. પંચાસ્તિકાય, ગુરુસ્થાનકનો કમ, છ પદનો પત્ર આ બધું યથાર્થ બોધ જ છે. પછી 'અંતિમ સંદેશો' તેની છેલ્લી કરીઓની પારમાર્થિક સમજણ સમજાવ્યા પછી પાત્રતા તૈયાર કરવા માટે ત્રણ ભૂમિકાનાં લક્ષણો દર્શાવ્યાં. વિષયોની મંદતા કરી દંબ, માયા, કપટ છોડી, બુદ્ધિ સવળી કરી આત્મવિચાર કરવા. કરુણા, કોમળતાના ગુણ પ્રગટાવવા. પોતાના મન સાથે આંતરયુદ્ધ કરી મહાભાગ્ય બનવાનું છે. પછી જન્મ-મરણ એક જ લાગે - મનનો વિલય કરવા માટે ગુરુગમ, સુધારસ, બીજજાન જે ઉત્કૃષ્ટ અવલંબન છે. મોહના વિકલ્પથી જે સંસાર ઊભો છે તેનો નાશ આનાથી થાય છે. આમ આત્માથી ઈષ આ જગતમાં બીજો કોઈ પદાર્થ નથી. આમ આ પત્રો મુમુક્ષુઓને આરાધના માટે ઘણાં ઉપકારી બની રહેશે.

તા. ૨૪-૮-૨૦૧૫ના રોજ પત્ર નં. ૨ પ.પૂ.ગુરુમાએ લખેલ તે સમજાવતાં કહ્યું કે મોક્ષનો માર્ગ એક જ છે. આપણી પંચ પરમેણિ એટલે (૧) મહાવીર પ્રભુ (૨) પ.કૃ. દેવ (૩) પ.પૂ.બાપુજી (૪) પ.પૂ.ગુરુમા (૫) પ.પૂ. ભાઈશ્રી.

સાધનાનો કભિક માર્ગ છે. મન જે બહાર ભટકે છે તેને, તથા વૃત્તિઓને વૈરાગ્ય અને અભ્યાસથી અંદર લાવી સાધન પર સ્થિર કરવાની છે. પછી નિજમન થાય, પછી અંદર સમાઈ જતાં અમન થાય એટલે

આપણો બેડો પાર. જ્ઞાનીપુરુષો આપણી વિપર્યાસ બુદ્ધિને પ્રજ્ઞામાં ફેરવે છે. જ્ઞાન જ્ઞાનીમાં કળવાનું છે. જ્ઞાનીની ભક્તિ તથા આજ્ઞાનું એકનિષ્ઠાપૂર્વક આરાધન કર્તવ્ય છે. ૨૦૦મી વચ્ચનાવલીને ઉંડાશથી સમજાવતાં જ્ઞાન અને જ્ઞાનીનું માહાત્મ્ય સમજાવ્યું. મોક્ષમાર્ગની નિસરણી આ પત્રમાં દર્શાવી છે. આમ પુરુષાર્થ કરતાં પ.પૂ.ગુરુમાની પ્રગતિ ખૂબ જરૂરી થઈ જેમાં તેઓ ૧૯૭૭માં પ.પૂ.બાપુજીને સમર્પિત થયાં, ૧૯૭૮માં અર્ધપ્રાપ્તિ, ૧૯૭૯માં પૂર્ણપ્રાપ્તિ, ૧૯૮૦માં અંશે આત્મા પ્રગટ થયો અને ૧૯૮૫માં બ્રહ્મનિષ્ઠ જાહેર કરવામાં આવ્યાં. પછી તરત જ તેઓને પ.પૂ.બાપુજીએ પોતાના ઉત્તરાધિકારી જાહેર કર્યાં. આમ આ પત્રો મુમુક્ષુઓને પોતાના લક્ષને સિદ્ધ કરવા ખૂબ જ બળ પૂરું પાડે છે.

અમદાવાદમાં બ્રહ્મનિષ્ઠ લલિતાબેનનો

લોરીજ સ્વાધ્યાય

અસ્તિત્વની શોધમાં :

તા. ૪-૭-૨૦૧૫ના રોજ સ્વાધ્યાયમાં જણાવ્યું કે : અસ્તિત્વની શોધ એટલે સ્વયમ્ભૂની શોધ. એના માટે સાધકે ક્યાંય બહાર ભટકવાનું નથી. અંતર્યત્ત્રા જ સ્વયંની શોધનો સાચો માર્ગ છે. બહારની યાત્રા તો જન્મો જન્મથી કરતાં આવ્યા છીએ. સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્દર્શન, સમ્યક્ચારિત્રની યાત્રામાં પહેલું સ્ટેશન આવશે વિનય. તે જો બરાબર નહીં સમજાય - આચરણમાં નહીં મૂકાય તો જીવને બંધન છે. જીવનમાં વૃત્તિઓને શુદ્ધ તરફ વાળવી - લઈ જવી તે જ બંધનથી છૂટવાનો ઉપાય છે. ગુરુ અંધકારમાંથી પ્રકાશ તરફ લઈ જનાર મોક્ષમાર્ગના ભોમિયા છે. જ્યાં સુધી

અભિમાનનો કાંટો પડ્યો હશે - અક્કડતા હશે ત્યાં સુધી વિનય ગુણ પ્રગટાવવો મુશ્કેલ છે. શ્રદ્ધાશૂન્ય જ્ઞાનની કોઈ કિંમત નથી. તે તો અજ્ઞાનનું જ આભૂષણ છે. અંતઃકરણથી માત્ર એટલો સ્વીકાર આવશે કે 'હું જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મા જ છું. અનંત ગુણો અને શક્તિ અને જ્ઞાનસંપન્ન છું.' તેવો સ્વીકાર આવશે તો જ અસ્તિત્વની શોધ પ્રાપ્ત થશે.

રુચિને ફેરવો :

તા. ૧-૮-૨૦૧૫ના રોજ સ્વાધ્યાયમાં જણાવ્યું કે : જ્ઞાની કહે છે કે પુણ્યોદયથી પ્રાપ્ત થયેલાં પૌઢગલિક સુખો તો માગી લાવેલા ધરેણા સમાન છે. મુદ્દત પૂરી થતાં તે પાછાં આપી દેવાનાં છે. તેથી આનંદ આવતો નથી. મોહના મદમાં પડેલા જીવને પુણ્યનો ઉદ્ય બેંચીને પરની રુચિ કરાવે છે. સાધકને જ્યારે એક આત્મા તરફની જ રુચિ થશે ત્યારે બાહ્ય સુખ સ્વખનવત્ત લાગશે. પરની રુચિ અને રાગ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ થવા નહીં દે. આપણી અનંતની યાત્રા ચાલી રહી છે. તેમાં ચઠાવ-ઉતાર તો કર્મના ઉદ્ય પ્રમાણે આવવાનો ત્યાં જાગવાની જરૂર છે. આ ભયંકર સંસારરોગનું એક માત્ર ઔષધ છે કે દેહ પરથી રુચિ ઉઠાડી ભગવાન પરમાત્મા તત્ત્વનો આશ્રય કરવો. જેની રુચિ બદલાણી તેને આત્મગુણોનો વૈભવ હાથ લાગે છે. તે વૈભવ અમાપ-અસીમ અને અનંત છે. તે સુખ સ્વાધીન અને શાશ્વત છે. સ્વભાવ તરફ વળેલી રુચિ મિથ્યાત્વને કાપે છે. માટે રુચિને ફેરવો.

સમત્વનો સ્વીકાર :

તા. ૩-૯-૧૫ના રોજ સ્વાધ્યાયમાં જણાવ્યું કે : અધ્યાત્મિક જ્ઞાનના માનસરોવરમાં ડૂબકી મારતા જ્ઞાનીને જે ઉપલબ્ધ થાય છે તે છે સમત્વનો સુધારુપ.

આત્માના અનંત ગુણોમય સ્વરૂપનું જ્ઞાન. અજ્ઞાનથી ઉત્પન્ન થયેલા પદાર્થોમાં ઈષ-અનિષ્પત્તાની કલ્પનાનો ત્યાગ કરી શુભાશુભ કર્મોના ઉદ્યમાં સમત્વ જ કેળવવાનો છે. માત્ર સાક્ષીભાવ કેળવવાનો છે. આપણી જિંદગીની પ્રત્યેક પળ વિષમતાથી જ ભરેલી છે. તેથી નજીવી વાત પણ આપણા મનને અસ્વસ્થ-આકુળ-બાકુળ બનાવે છે અને પ્રતિક્રિયા જ કરાવે છે. જ્ઞાનીપુરુષોનો સંદેશ છે કે ગમે તેવાં કર્મોના ઉદ્યમાં સમભાવે તેનો સ્વીકાર કરવો. જગૃતિ વધારવી. આ અભ્યાસ વધતાં વધતાં પરાકાશાએ પહોંચે છે, ત્યારે વિતરાગતા મગટે અને મુક્તિ પ્રામ કરાવે છે. પૂર્વે શુભાશુભ કર્મો બાંધ્યાં હતાં તેનું પનિશમેન્ટ મળ્યું છે, તેમ જાણી સમભાવ કેળવવો, સમભાવે પનિશમેન્ટ સહન કરવા. જુઓ પ્રભુ મહાવીરના ઉપસર્ગો.

અમદાવાદમાં પરમ પૂ. ભાઈશ્રીના

સ્વાધ્યાય તથા ભક્તિનો પ્રોગ્રામ

તા. ૧૮-૭-૨૦૧૫ ને અષાઢી બીજના શુભ દિવસે પૂ. ભાઈશ્રી, પૂ. વિકમભાઈ તથા પૂ. મિનળબેનનું આગમન થયું. આ દિવસે ‘શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આધ્યાત્મિક કેન્દ્ર’, કોબા આશ્રમમાં શ્રી દેરાસરજીની ધજા બદલવાના શુભ પ્રસંગે પૂ. ભાઈશ્રીને શ્રી શર્મિષ્ઠાબેન સોનેજી તરફથી તેમાં હાજરી આપવા આમંત્રણ હતું. જેથી પૂ. ભાઈશ્રી વિગેરે એરપોર્ટથી સીધા કોબા મુકામે ગયા હતા. ત્યાં પરમ પૂ. આત્માનંદજી સાહેબ, પૂ. શર્મિષ્ઠાબેન તથા મોટી સંખ્યામાં મુમુક્ષુઓની હાજરી હતી. પૂ. ભાઈશ્રીએ ત્યાં સવારનો સ્વાધ્યાય આપેલ, જેમાં તેમણે જ્ઞાનસાર પુસ્તકમાંથી ‘જ્ઞાનાષ્ક’ અધ્યાય લીધેલ. બીજા સ્વાધ્યાયમાં પૂ. સોનેજી સાહેબે Jain શબ્દને J for justice – ન્યાયસંપત્તિ, A for affectionately who love all – વિશ્વવત્સલ, I for introspection – આંતરનિરીક્ષણ, પરીક્ષણ અને N for nobility – ઉમદાપણું – વૈચારિક ઉદારતા-સમજાવી કંચું કે જે નામ માત્ર પણ જૈન છે તેનામાં આટલું તો હોવું જ જોઈએ. બીજી રીતે જોડો ઈન્દ્રિયોને જીતી લીધી છે એ જૈન છે.

અમદાવાદમાં ચાલતા સ્પેશિયલ લેડીઝ સ્વાધ્યાયના ૫૦ મા સ્વાધ્યાયમાં હાજર રહેવા અમદાવાદના મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનો તથા બ્રહ્મનિષ લલીતાબેને પૂ. ભાઈશ્રીને વિનંતી કરેલ પણ પૂ. ભાઈશ્રીની વ્યસ્તતાને લીધે આ દિવસે ૫૫ મા લેડીઝ સ્વાધ્યાયમાં તેઓ પદારેલ. શ્રી લલીતાબેનના ઘરે લગભગ ૧૦૦ જેટલાં મુમુક્ષુ ભાઈ-બહેનોને સ્વાધ્યાયમાં – નાની નાની વાતમાં અજ્ઞાન દૂર કરી – રાગ-દ્વેષ ન કરતાં – સાક્ષીભાવ રાખી જીવનમાં સાધનાને જ મહત્વ આપવાની પ્રેરણા કરી. પૂ.

પૂ. ભાઈશ્રીનો શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આધ્યાત્મિક સાધના કેન્દ્ર - કોબાનો પ્રોગ્રામ

તા. ૧૮-૭-૨૦૧૫ ના કોબા આશ્રમના જિનાલયમાં ધજાનો પ્રોગ્રામ હોવાથી પૂ. ભાઈશ્રીનો સ્વાધ્યાય રાખવામાં આવેલ હતો. જ્ઞાનસાર પુસ્તકમાંથી ‘જ્ઞાનાષ્ક’ પર પૂ. ભાઈશ્રીએ ખૂબ જ અસરકારક સ્વાધ્યાય કરાવ્યો હતો.

ત્રણ સંતો પૂ. આત્માનંદજી, પૂ. ગોકુલભાઈ તથા પૂ. ભાઈશ્રીનું અહીં મિલન થયું હતું. આ પ્રસંગે બ્રહ્મનિષ મિનળબેન તથા બ્રહ્મનિષ વિકમભાઈ પણ ઉપસ્થિત રહેલ. બ્રહ્મનિષ વિકમભાઈએ સુંદર ભક્તિ કરાવી હતી.

વિકમભાઈ, શ્રી ભરતભાઈ, શ્રી કવિતાબહેન તથા શ્રી હેતલબેને ભાવવાહી પદ લઈ ભક્તિ કરાવેલ. સૌ બહેનોએ આ સ્વાધ્યાયથી પોતાના દૈનિક જીવનમાં થતા લાભ વિશે પૂ. ભાઈશ્રી સાથે હૃદય ખોલીને વાત કરી. આઈસકીમને ન્યાય આપી પ્રભાવના લઈ સૌ હર્ષભેર છૂટાં પડ્યાં.

રાત્રે ૮-૦૦ થી ૯-૩૦ સુધી જ્ઞાનમંદિર-પાલદીમાં પૂ. ભાઈશ્રીના જાહેર સ્વાધ્યાયનું આયોજન કરવામાં આવેલ. તેમાં પૂ. ભાઈશ્રીએ પત્રાંક ૨૫૪ લઈ મુમુક્ષુતાનાં લક્ષણો તથા જીવને અટકવનારા ત્રણ પ્રતિબંધ વિષે સમજ આપી હતી. શ્રી વિકમભાઈએ ભક્તિ કરાવેલ હતી. જ્ઞાનમંદિરના ટ્રસ્ટીગણે પરમ પૂ. ભાઈશ્રી, પૂ. વિકમભાઈ, પૂ. મિનળબેન તથા પૂ. લલીતાબેનનું બહુમાન કરેલ તથા સાયલાના મુમુક્ષુઓને લઈ ઈડર યાત્રાએ પધારવા આમંત્રણ આપેલ હતું.

આમ નિષ્કારણ કરુણાશીલ એવા પૂ. ભાઈશ્રીના પરમ સત્ત્સંગનો લાભ મેળવી સૌ મુમુક્ષુઓ ભાવ-વિભોર બની ગયા હતા.

લક્ષ્મી જીવેલર્સના નવા શોરૂમનું

ઉદ્ઘાટન તથા સ્થાપના

બ્ર. લલીતાબેનના સુપુત્રો ભરતભાઈ, વિપુલભાઈ, દિવ્યેશભાઈ તથા સાગરભાઈએ ઘરેણાંના ધંધામાં ધણો વિકાસ કર્યો અને ચાર માળના સ્વતંત્ર મકાનમાં ભવ્ય શોરૂમ બનાવ્યો.

તા. ૧૯-૭-૨૦૧૫ ના પૂ. ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે આ શોરૂમનું ઉદ્ઘાટન કરવામાં આવ્યું અને તે મકાનના ચોથા માળે એક નાનું મંદિર બનાવેલ તેમાં પાર્શ્વનાથ ભગવાનની મૂર્તિ, લક્ષ્મીદીવીની મૂર્તિ

તથા ગણપતિદાદાની મૂર્તિ તેમજ પ.કૃ. દેવ, પૂ. બાપુજી, પૂ. ગુરુમા, પૂ. ભાઈશ્રીના ફોટોની સ્થાપના કરવામાં આવી.

આ ઉપરાંત અન્ય સ્થળે પૂ. બાપુજી તથા પૂ. ભાઈશ્રીના ચિત્રપટોની સ્થાપના પણ કરવામાં આવી. ચારે ભાઈઓની કેબિનમાં પણ પાર્શ્વનાથ ભગવાન તથા પૂ. બાપુજીના ચિત્રપટોની સ્થાપના સંપત્તિ થઈ. બ્ર.નિ. મિનળબેન, બ્ર. નિ. વિકમભાઈ, બ્ર. નિ. રસિકભાઈ તથા બ્ર. નિ. કરશનભાઈ આ પ્રસંગે ઉપસ્થિત રહેલ.

સ્થાપના વિધિ

પૂર્ણિમાબહેન શાંતિકુમાર શાહ પરિવારે દાદર-મુંબઈમાં નવા બહુમાળી મકાનમાં ૧૪ મા માળે એક વિશાળ મોટો ફ્લેટ લીધો અને તેમાં બનાવેલ મંદિરમાં તા. ૩૦-૮-૨૦૧૫ના સ્થાપના વિધિ રાખવામાં આવેલ.

શાંતિનાથ ભગવાનની ૧૭'ની ભવ્ય પ્રતિમાથી, ૨૪ જિનભગવંતોની મૂર્તિઓ, આત્મસિદ્ધિનો પટ, પૂ. બાપુજી, પૂ. ગુરુમા, પૂ. ભાઈશ્રીના ફોટોની સ્થાપના ખૂબ જ ભવ્ય રીતે પૂ. ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે કરવામાં આવી.

બ્ર. વિકમભાઈએ આખી વિધિ કરાવી. આ પ્રસંગે બ્ર. મિનળબેન, બ્ર. વિકમભાઈ, બ્ર. વિનુભાઈ, બ્ર. ભુપતભાઈ, બ્ર. દિપકભાઈ, શાંતિકુમારનાં સગાં વહાલાંઓ તથા મુમુક્ષુઓની હાજરી હતી. સ્થાપના વિધિ પછી પૂ. ભાઈશ્રીનો સ્વાધ્યાય રાખવામાં આવેલ. સ્વાધ્યાયમાં પૂ. ભાઈશ્રીએ શાંતિનાથ ભગવાનનું આનંદધનજી મહારાજ સાહેબનું પદ સમજાવ્યું હતું.

આ પછી બધા માટે ભોજનની સુંદર વ્યવસ્થા
રાખવામાં આવેલ.

પૂ. ભાઈશ્રીનો રાજકોટનો પ્રોગ્રામ

તા. ૨૦-૬-૨૦૧૫ પૂ. ભાઈશ્રીનો રાજકોટમાં
બે જગ્યાએ સ્વાધ્યાયનો પ્રોગ્રામ ગોઠવવામાં આવેલ.

તા. ૧૭-૬-૨૦૧૫ સંવત્સરીના દિવસે
બ્ર. સુધાબેનની આશ્રમમાં આવેલ રૂમમાં શાંતિનાથ
ભગવાનની મૂર્તિ તથા પ.કુ.દેવ, પૂ. બાપુજી તથા
પૂ. ભાઈશ્રીના ચિત્રપટની સ્થાપના પૂ. ભાઈશ્રીના શુભ
હસ્તે બધા જ બ્રહ્મનિષ્ઠો તથા મુમુક્ષુઓની હાજરીમાં
કરવામાં આવેલ.

યુવા સ્વાધ્યાય

તા. ૬-૬-૨૦૧૫ ના મુંબઈના યુવા મુમુક્ષુઓનો
સ્વાધ્યાય-ભક્તિનો પ્રોગ્રામ શાંતિનિકેતન માં
બ્રહ્મનિષ્ઠ વિનુભાઈને ઘેર રાખવામાં આવેલ.

‘રોમે રોમે રસાયણ’ મનોવૈજ્ઞાનિક વિષય પર પૂ.
ભાઈશ્રીએ સાંસારિક અને અધ્યાત્મિક જીવનને સ્પર્શો
તે લક્ષે સ્વાધ્યાય કરાવ્યો હતો. બ્ર. નિ. વિકમભાઈએ
પોતે રચેલ પદ લીધું હતું. ફાધર્સ તે નિમિત્તે બ્ર. નિ.
મિનળબેને લખાણ કર્યું હતું તેનું વાંચન કરવામાં
આવેલ અને રૂપાબહેને એક સુંદર ભક્તિપદ લીધું હતું.

ધ્વજવંદન

તા. ૧૫-૦૮-૨૦૧૫ ના એલ. એમ. વોરા ગલ્ફ
હાઈસ્કૂલમાં સવારે પૂ. ભાઈશ્રીની હાજરીમાં
બ્ર. મિનળબેને ધ્વજવંદન કરેલ હતું. શાળા તથા
કોલેજની અંદાજે ૭૦૦ વિદ્યાર્થીનો આ પ્રસંગે
હાજર હતી. ધ્વજવંદન પછી સાંસ્કૃતિક પ્રોગ્રામ
રાખવામાં આવેલ.

(૧) મુમુક્ષુ વર્ષબેન લાખાણીના પત્રિ
અશોકભાઈની ૨૦મી પુષ્યતિથી હતી તે નિમિત્તે તેમણે
તેમના ઘરની ભાઈશ્રીની મુલાકાત તથા રેગન્સી લગુન
રિસોર્ટના હોલમાં સ્વાધ્યાય, ભક્તિ તથા ભોજનનો
પ્રોગ્રામ રાખેલ.

સ્વાધ્યાયમાં પૂ. ભાઈશ્રીએ ‘સંકલ્પ શક્તિ’ આ
વિષય ઉપર ખૂબ જ અસરકારક સ્વાધ્યાય કરાવી સ્વ.
અશોકભાઈને શ્રદ્ધાંજલિ આપેલ હતી. ભક્તિ
વર્ષબેનના કુટુંબીજનોએ કરાવી હતી.

વર્ષબેનના પરિવારના સભ્યો ખાસ મુંબઈથી
આ પ્રસંગે આવેલ હતા. વર્ષબેન બ્ર. ભુપતભાઈનાં
બહેન થાય છે. આથી લાખાણી પરિવાર, શેઠ
પરિવાર તથા રાજકોટના મુમુક્ષુઓ આ પ્રસંગે
ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

(૨) પૂ. ભાઈશ્રી ગોંડલ સંપ્રદાયનાં પૂ. હીરાબાઈ
મ. સ., પૂ. સ્મિતાભાઈ મ. સ. વગેરે ઠાણા ચોમાસુ કરી
રહ્યા છે તેમનાં દર્શન તથા સત્તુસમાગમ અર્થે ગયા હતા.

(૩) મુમુક્ષુ પ્રહુલ્લભાઈ શાહના નવા ફ્લેટમાં
સ્વાધ્યાય તથા ભોજનનો પ્રોગ્રામ સાંજે રાખવામાં
આવેલ. સ્વાધ્યાયમાં પૂ. ભાઈશ્રીએ ‘શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર’
વચનામૃતમાંથી ૧૩૮ થી ૧૪૫ કોલમ લઈ
વિસ્તારપૂર્વક સ્વાધ્યાય કરાવ્યો હતો. આ પ્રસંગે
પ્રહુલ્લભાઈનાં કુટુંબીજનો તથા મુમુક્ષુઓ ઉપસ્થિત
રહ્યાં હતાં.

મોરબી, વવાણિયા, રાજકોટની જાત્રા

૬૨ વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ સંવત્સરીનું પ્રતિકમણ કરીને બીજે દિવસે સવારે પારણાં કરી અને પ.પુ.ભાઈશ્રીની નિશામાં તા. ૧૮-૯-૨૦૧૫ના રોજ લગભગ ૮૫ જેટલા મુમુક્ષુઓ મોરબી, વવાણિયા, રાજકોટની ધર્મયાત્રામાં જોડાયા હતા. સૌ પ્રથમ મોરબીમાં જ્યાં પ.કૃ. દેવ પૂ. જબક બા સાથે લગ્નગ્રંથિથી જોડાયા હતા, જ્યાં એવા ફેરા ફર્યાં કુભવભ્રમણના ફેરા ટાળી દીધા. એ પવિત્ર સ્થળના દર્શન કરી ત્યાં ભક્તિ કરી હતી. મોરબીના મુમુક્ષુઓએ પ.પુ.ભાઈશ્રી તથા સંઘનું ઉમળકાથી સ્વાગત કરેલ. પછી પ.કૃ. દેવનું જન્મસ્થળ વવાણિયાની પાવનભૂમિ પર ગયાં. જ્યાં ભરતભાઈ તથા બીજા મુમુક્ષુઓએ સંઘનું સ્વાગત કર્યું. જ્યાં પ.કૃ. દેવના ચિત્રપટ સમક્ષ પૂ.વિકમભાઈ તથા હીરેનભાઈએ ભાવવાહી ભક્તિ કરાવી. ત્યાંના મંદિરોમાં દર્શન કરી, ભોજનને ન્યાય આપી અને પછી રાજકોટ તરફ પ્રયાણ કર્યું. સમાધિમંદિરમાં દર્શન તથા ભક્તિ કરી અને પ.કૃ. દેવનું નિવાણ સ્થળ નર્મદા મેન્શનમાં દર્શનાર્થે ગયા. જ્યાં પૂ.વિકમભાઈએ ‘ધન્ય રે ટિવસ આ અહો’ તથા ‘અંતિમ સંદેશો’ એ બન્ને પદ લીધાં. પરંપરાગત મુજબ બાવીસી પરિવારમાંથી આ. નવનીતભાઈ બાવીસી પરિવારે સકલ સંઘનો લાભ લીધો. ખૂબ જ સુંદર ભોજનની વ્યવસ્થા રાખી હતી. આમ આ એકદિવસીય ધર્મયાત્રા પૂર્ણ થતાં મુંબઈ જવાવાળા મુંબઈ તરફ રવાના થયા અને સાયલા જવા બસો રવાના થઈ.

‘Bhaishree, you are my Holy path’

His kindness, compassion and love for not just human beings but all souls is extraordinary.

He gives us the vision to see good in everyone, to love everyone equally. He is love.

Wherever he goes, he transforms the atmosphere with merely his presence.

His energy is phenomenal, his smile-a miraculous drug that can cure anything.

When he is not present, he may visit us in a dream or as a thought and brighten our day.

He is happiness.

He gives us hope when none is left. Each time we fall, his hand reaches out and lifts us up.

He gives us strength. He is our strength.

He taught us the art of meditation, to look inside ourselves and find ourself.

We looked inside ourselves and found him. He is our meditation.

His words like the holy sound of a bell, penetrates deep within the cosmos, uplifting our spirit.

He is Om.

He is the one and only, omnipresent, full of life. The entire universe resides within him.

He is our universe.

He has transformed our lives,

our entire being. What we are today is because of him.

You are there, therefore I am- 'Soham'

I had no idea where I was going. I did not see the road ahead of me.

I did not know for certain where it will end. Nor did I really know myself, until you came along and showed me the path.

Now I realise... you are the path !

— Niyati Parekh

‘ભાઈશ્રી આપ સ્વયમેવ અમારો મોક્ષમાર્ગ છો’

પરમ પૂજ્ય ભાઈશ્રી તમે અમારા આત્માનું ગીત છો, દિવ્ય સંગીત છો.

પૂ. ભાઈશ્રીના વિશ્વવિશ્વાલ આત્માથી વહેતો નિષ્ઠામ પ્રેમ અને હૃદયમાંથી વહેતી દ્યા અને કરુણા એ માત્ર મનુષ્યો માટે જ નહીં પણ લોકના સમર્સત આત્માઓ માટે છે. તે પ્રેમ સંપૂર્ણપણે નિષ્ઠામ છે અને પાછો અવિરત વખ્યા કરે છે માટે તે ઉત્કૃષ્ટ છે, અસાધારણ છે.

પૂ. ભાઈશ્રી પ્રેમની દિલ્લી પ્રદાન કરે છે. તેમણે આપેલી પ્રેમની આંખોથી જોઈએ છીએ તો ગુણો જ દેખાય છે, કોઈનાયે દોષ દેખાતા નથી. પ્રેમમાં એવી શક્તિ છે કે સારતત્ત્વને જ ગ્રહણ કરે છે. પ્રેમ જ્યારે નિષ્ઠામ બની જાય, તો તે સર્વ પ્રત્યે એકસરખો વહે છે. માટે તે પ્રેમ સમદર્શી છે. પૂ. ભાઈશ્રી આવા ઈશ્વરી પ્રેમના પરાયા છે.

તેઓનું આગમન થાય ને બધું બદલાઈ જાય. જ્યાં જ્યાં તેમના પવિત્ર ચરણો પડે ત્યાં ત્યાં આખુયે

વાતાવરણ આધ્યાત્મિક બની જાય. તેમની વિદેશી ઉપસ્થિતિમાં, આપણી એકાગ્રતા સહજ સધાય છે ને મન શાંત બની જાય છે.

શક્તિના પૂજ્ય એવા ભાઈશ્રીનું નિર્દ્દેખ સ્મિત તો એક એવી દિવ્ય ઔષધિ છે કે તે ત્રિવિધ તાપાળિના દુઃખ અને દર્દને દૂર કરી શકે છે.

તેઓનું પ્રત્યક્ષ સાંનિધ્ય ન હોય ત્યારે કરુણા-સાગર ભાઈશ્રી સ્વપ્રમાં પણ આવીને દર્શન દે છે. આપણા મનમાં શુદ્ધ વિચારનો દીવો પ્રદીપ કરી, જ્ઞાનનો પ્રકાશ પાથરી, જીવનને ધન્ય કરે છે.

તેઓ સ્વયમ્ભુ આનંદધન છે.

હતોત્સાહ કે નિરાશાથી ઘેરાયેલા જીવનમાં તેઓ આશા અને આસ્થાનું કિરણ છે. તેઓ પડતાને ધરી રાખે છે ને જો પડી ગયા હોય તો તેને પણ પ્રેમપૂર્વક હાથ આપીને ઊભા કરે છે.

તેઓ આપણામાં શક્તિનો સંચાર કરે છે અથવા એમ કહીએ કે તેઓ જ આપણી શક્તિ છે.

તેમણે કૃપા કરીને ધ્યાન આપ્યું અને અંતરમાં જોતાં શીખવાએનું. પોતામાં જ રહેલા પરમાત્માને શોધી કાઢવાની પ્રક્રિયા શરૂ કરાવી. જે પ્રામ છે પણ છતાં જેની પ્રાપ્તિ નથી એવા આત્માને અનુભવવાની અનોખી કળા તેમણે શીખવારી.

ધ્યાનમાં બેઠાં ને અંદર જોયું ત્યાં તો ભાઈશ્રી પ્રગટ દેખાયા. અંતરાત્મ ભાવમાં તેઓ પ્રત્યક્ષ પરમાત્મ સ્વરૂપે વેદાયા. માટે તેઓ જ આપણું ધ્યાન છે, આપણી સુરતા છે. તેમનામાં સમાઈ જઈએ અને તેમનામાં જ સમાઈ રહીએ.

ભાઈશ્રીના શબ્દો એ તો મંદિરનો ધૂંટનાદ છે.
તેમની જ્ઞાનવાણીનો પવિત્ર ધ્વનિ લોકમાં વ્યાપે છે
અને મોહનિદ્રામાં સૂતેલા આત્માઓને જગાડે છે.
પુરુષાર્થી જીવોને આધ્યાત્મિક આરોહણ કરાવીને તેઓ
જગૃતિના ઊંચા શિખરે લઈ જાય છે.

તેઓ ઓમકાર સ્વરૂપ છે, તેઓ ઊં છે,
સર્વવ્યાપી આ જગતનું તેઓ જીવન છે. તેમના જ્ઞાનમાં
આ આખુંયે વિશ્વ સમાઈ ગયું છે.

જગત કલ્યાણમૂર્તિ, બ્રહ્મસ્વરૂપ તેઓ સ્વયમ્
આપણું બ્રહ્માંડ છે.

તેમના થકી જ આપણા જીવનમાં આમૂલ
પરિવર્તન સર્જયું ને આજે આપણે રૂપાંતરિત થયા
છીએ.

તમારી નિશ્ચામાં હું દેહ મટીને આત્મા થયો છું.
તમે છો, માટે હું સોહમ્ છું.

અજ્ઞાનતાને કારણે અમો દિશાભ્રમ ચાલ્યા જતાં
હતાં. મોહાંધ હતાં, તેથી આગળનો માર્ગ પણ ક્યાંથી
દેખાય ? અમો ક્યાં જઈશું, ક્યાં પહોંચીશું તેની
અમને ક્યાં ખબર હતી ? લક્ષ વિનાનું અમારું જીવન
નિરર્થક હતું. પોતાને જ નથી ઓળખતા એવા અમે
તો પાપનું પોટનું હતાં.

તમે માર્ગદર્શક મળ્યા ને હવે તમારે પગલે પગલું
માંડતા સમજાય છે કે તમે જ અમારો માર્ગ છો. હે
અરિહંત, હે પરમ અર્થના દાતા, મારા પરમાર્થ પિતા,
હું તમારામાં એકાકાર થઈ સમાઈ જાઉં છું.

— બ્રહ્મનિષ વિકમભાઈ

Meditation An Airplane Route To Moksh

Meditation leads us to our inner abode.

Meditation is the surest road.

Meditation helps us delve within.

Meditation burns up every sin.

Meditation is the path to salvation.

Meditation is our true recreation.

Meditation is the grace of our Sadguru.

Meditation is oneness of me,

God and Sadguru.

Meditation is nothing but being
with yourself.

Meditation alone will illumine our
own true self.

Meditation brings forth real happiness.

Meditation creates peace
which is timeless.

Meditation truly is an airplane
route to Moksh.

Let us under the guidance
of our sadguru meditate
and attain Moksh !!!!

— Minal na atma bhave vandan

When I say “I love you”

When I say “I love you”,
You must know that I do,
The very thought of you brings light into the darkness of my heart.

When I am miserable,
You remind me to smile,
The world is unfolding perfectly just the way it should be.

When I am sure,
You remind me to question,
The mind is full of beliefs that are not useful to my journey.

When I am confused,
You remind me to get quiet,
The answers can be understood if I turn down the noise and listen.

When I am lazy,
You remind me to value time,
The days, hours and moments that pass me by will never return.

When I am scared,
You remind me to have faith,
The real me has nothing to gain and nothing to lose.

When I am overwhelmed,
You remind me to stay focused,
The path is walked just one step at a time.

When I lose my confidence,
You remind me that I am loved,
The greatest romance in the world is your pure acceptance.

When I am disappointed,
You remind me to be curious,
The detective can always learn from every experience.

When I am helping others,
You remind me to be grateful,
The beauty in serving others is that I serve my self.

When I gain experience,
You remind me to stay humble,
The empty cup has room for more.

When I feel tired,
You remind me to keep rubbing my eyes,
The bad dream will not be over until I am awake.

When I forget about you,
You remind me you are still holding my hand,
The purest of compassion flows from you despite all my mistakes.

When I feel lost,
You remind me that I am already home,
The only thing I have to do is trust you.

When I say "I love you",
You must know that it is really a humble request,
Please keep me with you always, so I can let go of everything else.

— Menka Sanghvi

(Patrank - 194 Continue From June 2015)

Sudharmaswami had spoken thus while addressing Jambuswami - He who has the knowledge of the entire universe, Bhagwan Mahavir has said, 'Infinite souls who had conducted themselves in accordance with the instructions of the Guru have attained the true path and thereby liberated themselves.'

Not just in these instances, but at all places and in all scriptures it is this singular tenet that has been expounded.

'Aanaye Dhammo Aanaye Tavvo' – Acharang Sutra

All religion lies in abidance to the Guru's instruction, All austerities lie in abidance to the Guru's instruction (Acharang Sutra)

At all places, this is the precisely what the great masters have intended to say, and that is exactly what the wandering soul has failed to grasp. The primary reason behind this failure is self-righteous egotism and in those in whom this egotism has subsided to some extant, the obstructing factors (the obstruction of social pressure, the obstruction due to family-ties, the obstruction due to attachment to ones body, the obstruction created by mental wavering) remain, so please contemplate upon how one can overcome these factors based on what has been said above. And do address any queries that arise during this contemplation to me. In this manner if you shall develop worthiness within yourself, then surely you shall attain the nectar of tranquility by one way or another. Be on the lookout for such a person from whom this nectar of tranquility can be obtained and in whose instructions the soul must abide.

This must take precedence over all other spiritual practices. If you contemplate upon this you will realise that there is indeed no other path to liberation. If any doubt arises regarding this, then do let me know so I can advise as appropriate.

— Sujit Nagda

Happy Teachers' day to the divine trinity !!!

How do I thank my Sadguru for all that was given to me ?
Oh bapuji for all the spiritual upliftment I look up only to thee.
How do I thank my gurumaa for the spiritual riches she shared with me ?
Oh Guruma your silence and smile are the treasures I feel , hear and see.
How do I thank Pujya Bhaishree for under his shelter all sorrows flee.
Oh Bhaishri I bow to you with devotion leaving behind mine and me.
Let us all live under the grace of our spiritual trinity.
Treading the path laid down we shall surely experience the joy of eternity.

– Minal na atma bhavé vandan

What is Paryushan ?

Eight days of spiritual striving.
Time to control body craving.
A state of blissful enjoyment.
All energies spent on inner contentment.
Days for taming and calming the mind.
Eradicating worldly thoughts of any kind.
Hours full of Bhakti for our sadguru.
Learning from the Satsangs of a true guru.
Be quiet peaceful happy and calm.
Seek for forgiveness for any harm.
Empty the heart of all negativities.
Fill it with pure pious activities.
May we cleanse our soul from its past karma.
May these eight days enhance our dharma.
Let peace prevail in the life of everyone.
Let there be pure selfless love for everyone.

– Minal na atma bhavé vandan

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃતજી

પત્રાંક : ૨૫૪

(અ.નિ. રસ્તિકભાઈએ પત્રાંક-૨૫૪ ઉપર કરાવેલ સ્વાધ્યાય)

‘નિઃશંકતાથી નિર્ભયતા ઉત્પન્ન હોય છે;
અને તેથી નિઃસંગતા પ્રાપ્ત હોય છે.’

લેદશાન પૂરું થયે અભેદપણે આત્મા અનુભવાય છે તેથી નિઃશંકતા પ્રગટે છે. આત્માના અસ્તિત્વ બાબતે હવે કોઈ શંકા રહેતી નથી. આત્માના ‘અસ્તિત્વ’ની ખાત્રી થતાં સાધક નિઃશંક થાય છે. નિઃશંકતા પ્રગટાં જન્મ-મૃત્યુનો ભય ટળી જાય છે તેથી નિર્ભયતા પ્રગટે છે. નિર્ભયતા અને નિઃશંકતા પ્રગટતા આત્મા બાધ્યભાવોથી અસંગ બાની જવાનો તે હકીકત છે. જેટલાં અંશે નિઃસંગતા તેટલે અંશે પોતાના આત્માની શુદ્ધતાનો અનુભવ થાય છે. આ વાત સત્સંગ દ્વારા સમજાય છે. આ ગણે ગુણો પ્રગટાવવા માટે સત્સંગની બલિહારી છે. અર્થાત્ પોતાનું સ્વરૂપ જે અસંગ છે તેની જાણ થાય છે, અનુભવાય છે. આ માટે એક દષ્ટાંત જોઈએ.

દષ્ટાંત : વિશ્વામિત્ર બ્રહ્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા ખૂબ જ તપ કરે છે. તેઓ એકદા વશિષ્ઠને ત્યાં જાય છે. તો વશિષ્ઠ કહે છે ‘આવો રાજર્ષિ ! આ સાંભળી વિશ્વામિત્રને ખૂબ કોધ આવે છે, તેથી તે વશિષ્ઠના ૧૦૦ પુત્રોને મારી નાખે છે, તો પણ વશિષ્ઠ તેના ગુણ ગ્રહણ કરે છે. કહે છે કે, ‘આપણે ત્યાં પધારેલા મહેમાન તપસ્વી છે.’ આ સાંભળતા વિશ્વામિત્ર તેમના ચરણમાં પડી જાય છે.

વિશ્વામિત્ર વશિષ્ઠને જમવાનું આમંત્રણ આપી જમાડે છે અને વિશ્વામિત્ર પોતાના બધા તપનું ફળ વશિષ્ઠને અર્પણ કરે છે. પછી વશિષ્ઠ વિશ્વામિત્રને

જમવાનું આમંત્રણ આપી જમાડીને પોતાના બે ઘડીના સત્સંગનું ફળ અર્પણ કરે છે. આથી વિશ્વામિત્રને માહું લાગી જાય છે. પછી તેઓ આ બાબતનો નિર્ણય કરવા બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ અને છેલ્દે શેષનાગ પાસે જાય છે. વશિષ્ઠ સત્સંગના ફળથી શેષનાગના માથેથી પૂઢ્યીનો ભાર ઉતારે છે. વિશ્વામિત્રને જવાબ મળી ગયો. સત્સંગનું માહાત્મ્ય શું છે તેનું વેદન તેમની અંદર ચાલુ થયું ત્યારે વશિષ્ઠ કહ્યું કે વિશ્વામિત્ર હવે તમે બ્રહ્મર્ષિ છો. આ દષ્ટાંત ઉપરથી આપણે નક્કી કરવાનું છે કે સત્સંગનું માહાત્મ્ય કેટલું જબરજસ્ત મહત્વ ધરાવે છે. પણ આપણાને તે ગમતો નથી કે તે પ્રમાણે આરાધના કરતા નથી. જ્યારે પ.કૃ. દેવને સંસારનો સંગ ગમતો નથી. જ્ઞાની તો પોતાની ભૂલોની સતત નિંદા, ગર્હ કરે છે. પણ તું તને મોટો માને છે, તે તારી મોટી ભૂલ છે. જ્યારે તું અજ્ઞાણપણે રહ્યી, મુંગો થઈને કાર્ય કરીશ ત્યારે બ્રહ્મર્ષિ થઈ શકીશ.

માનવભવમાં જીવ તત્ત્વને સમજવાનું છે. તેનો જ મહિમા છે. ‘બહુ પુણ્ય કેરા પુંજથી શુભ દેહ માનવનો મળ્યો-’ આ પદને પોતાની અંદર ચરિતાર્થ કરીશું તો આપણે આપણી ઓળખાણ કરી સંસારથી પર થવા માટેના પુરુષાર્થની સફળતાને પામી જઈશું.

પણ આપણાને પરની ઈચ્છા અને ચિંતા કરવાની ટેવ પડી ગઈ છે. તેના બદલે આત્માની ચિંતા કરીએ તો પુણ્ય તો આપોઆપ મળ્યા કરશે, જે પુણ્યાનુંધી પુણ્ય હશે.

‘સ્વરચ્છંદ જ્યાં પ્રાયે દબાયો છે, ત્યાં પછી ‘માર્ગપ્રાપ્તિ’ને રોકનારા ત્રણ કારણો મુખ્ય કરીને હોય છે, એમ અમે જાણીએ છીએ - ૧. આ લોકની અલ્ય પણ સુખેચ્છા, ૨. પરમ દૈન્યતાની ઓછાઈ અને ૩. પદાર્થનો અનિર્ણય.’

(૧) આ લોકની અલ્ય પણ સુખેચ્છા : જીવ

અજ્ઞાનપણે જ્ય, ત્ય, વ્રતના કષ્ટ કરે તો રિદ્ધિ, સિદ્ધિ યોગ પ્રગટે છે, પણ આ બધા પુદ્ધગલ ભાવ છે. પણ જીવ આમાં જ રોકાઈ જઈ અટકી પડે છે. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ યોગ વિકુર્વે તો આગળ પારમાર્થિક પ્રગતિ અટકી પડે છે. દા.ત. સ્થૂલિભદ્રજીએ બહેનોને પોતાની રિદ્ધિ-સિદ્ધિ બતાવવા સિંહનું રૂપ ધારણ કર્યું, તો ગુરુએ ૧૦ પૂર્વ પછીના ૪ પૂર્વને રહસ્ય સાથે ન ભણાવ્યા. અખ્ય પણ સુખની ઈચ્છા એટલે પરના ભોગવટાની ઈચ્છા થઈ ગણાય. સાધના દ્વારા જે શક્તિ પ્રગટે એમાં સુખ માની લે, એમાં જ ધર્મ માને તે એકાંત મિથ્યાતત્ત્વ. આવો મુમુક્ષુ આગળ વધી શકતો નથી. ગમે તેટલી સાધના કરતો હોય, પણ શાતાના પુદ્ધગલમાં રાયે ત્યાં સુધી એકાંત મિથ્યાત્ત્વ. અશાતાને બાજુમાં મૂકી દેવાય એવી સ્થિતિ પ્રગટે (જેમ કે એક મુનિએ કોઢને કાઢીને બાજુએ મૂકી દીધો) પણ ત્યાં અટકવાનું થઈ જાય. વીતરાગતા પ્રગટતી જાય તેમ ધર્મ પરિણામન થતું જાય. શુદ્ધ ભાવ એ ધર્મ. ગમે તેવા કષ્ટ આવે ત્યારે વિષમતા ન થાય. પુષ્ય-પાપમાં વિરાગતા આવે તે ધર્મ.

(૨) પરમ દૈન્યતાની ઓછાઈ : અંતરંગ વિનયની ખામી છે, તે ઓછા કરવામાં આવે તો પ્રથમ અને ત્રીજું કારણ સહેલાઈથી દૂર થઈ શકે.

(૩) પદાર્થનો અનિર્ણય : હજ મૂળ પદાર્થનો નિર્ણય કરવાનું સામર્થ્ય પ્રગટ્યું નથી. શુતજ્ઞાનથી પદાર્થનો નિર્ણય કરવાનું સામર્થ્ય પ્રગટે છે. મનની એકાગ્રતાનું સંવેદન એ પદાર્થ નથી. મનની કલ્પનાઓ શાંત થઈ છે, પુષ્યની શાતાનું વેદન છે એને આત્મજ્ઞાન માની લેવું અને તેમાં અટકી જવું તે. આ ત્રાણ કારણો જીવને આગળ વધવામાં અટકાવનાર છે. || ઊં શાંતિ: ||

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ સંચાલિત

આશીર્વાદ વિકલાંગ કેન્દ્ર - સાયલા

ક્ષમતા કેન્દ્ર - લીંબડી

ઉપાસના વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર - સુરેન્દ્રનગર

જુલાઈથી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૫ : કાર્ય અહેવાલ

આશીર્વાદ, ક્ષમતા, ઉપાસના સેન્ટર અને ડેફ-બાઈન્ડ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત ૧૮૮ બાળકો જુદી જુદી સેવાઓ મેળવી રહ્યાં છે.

જિલ્લા મેન્ટલ હેલ્થ પ્રોજેક્ટ દ્વારા ત્રાણ માસમાં ચોટીલા તાલુકામાં રેફરલ હોસ્પિટલ ચોટીલામાં ૨૧૨ માનસિક બીમાર વ્યક્તિઓને તેમજ વઠવાણ તાલુકામાં ઉપાસના સેન્ટર સુરેન્દ્રનગરમાં ૧૬૧ માનસિક બીમાર વ્યક્તિઓને અંધજન મંડળ દ્વારા દવાઓ આપવામાં આવી.

આશીર્વાદ વિકલાંગ ટ્રસ્ટ, સાયલાની વહીવટી સમિતિની બેઠક પ.પુ.ભાઈશ્રીના સાંનિધ્યમાં પ્રમુખશ્રી અને ટ્રસ્ટીઓની ઉપસ્થિતિમાં આશીર્વાદ ખાતે મળી જેમાં પ.પુ.ભાઈશ્રીએ આશીર્વયન આપ્યાં.

ડેફ-બાઈન્ડ પ્રોજેક્ટ પોરબંદરમાં ગીવ ઇન્ડિયામાંથી શ્રી ગીરીશભાઈએ બધિરાંધ બાળકોની ફિલ્ડ વિઝિટ કરી.

સર્વ શિક્ષા અભિયાન મિશન, સુરેન્દ્રનગર દ્વારા ઉપાસના અને ક્ષમતા કેન્દ્રના કુલ ૨૧ બાળકોને હિયરિંગ એઈડ, વીલચેર, કેલીપર્સ અને વોકરનું વિતરણ કર્યું.

આશીર્વાદ તે કેર સેન્ટર, સાયલામાં પ.પુ.ભાઈશ્રી, મુમુક્ષુઓ તથા દાતાશ્રીના વરદ્દ હસ્તે સ્કૂલબેગ, સ્કૂલડ્રેસ, વોટરબેગ અને લંચબોક્સનું વિતરણ કર્યું.

ઉપાસના વિકલાંગ પુનર્વસન કેન્દ્ર, સુરેન્દ્રનગરમાં શ્રી આર.એ.સ. જાદવ, શ્રી મુળુરાજસિંહ વાધેલા (મિશન મંગલમું શાખા સુરેન્દ્રનગર) દાતાશ્રી તથા શ્રી અર્પિતાબેન વાધેલા (જિલ્લા ઉદ્યોગ કેન્દ્ર)ના વરદ્દ હસ્તે બાળકોને સ્કૂલબેગ, સ્કૂલડ્રેસ, વોટરબેગ અને લંચબોક્સનું વિતરણ કર્યું.

ક્ષમતા કેન્દ્ર, લીંબડીમાં રક્ષાબંધન કાર્યક્રમમાં દાતાશ્રીના વરદ્દ હસ્તે બાળકોને સ્કૂલડ્રેસ, વોટરબેગ અને લંચબોક્સનું વિતરણ કર્યું.

તા. ૧૭-૮-૨૦૧૫ થી તા. ૨૮-૮-૨૦૧૫ જિલ્લા ગ્રામ વિકાસ એજન્સી આયોજિત રોટરી કલબ સુરેન્દ્રનગરમાં રાખી મેળામાં આશીર્વાદમાં વ્યવસાયલક્ષી સેન્ટરમાં તૈયાર થયેલ વસ્તુ તથા રાખડીનું વેચાણ કર્યું.

સુરેન્દ્રનગર જિલ્લા મદદનીશ કલેક્ટર શ્રી પ્રણવ જોખી સાહેબ સાથે શ્રી હિતેશભાઈ તથા શ્રી સચિનભાઈએ આશીર્વાદની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

આશીર્વાદમાં દાતાશ્રીઓની ઉપસ્થિતિમાં રક્ષાબંધન પર્વની ઉજવાણી કરી.

Awareness Training for Parents of Children with Intellectual Impairment Programme આશીર્વાદમાં યોજાયો જેમાં પ.પુ.ભાઈશ્રી, શ્રી વિનાયકભાઈ શાહ, મુમુક્ષુઓ, ડૉ. વિજય ગૌતમ (કર્નલ સાહેબ, પ્રમુખ, શ્રી પરિવાર સંસ્થા, અમદાવાદ), શ્રી વિષ્ણુભાઈ પટેલ, શ્રી ભાનુભાઈ (કો-ઓર્ડિનેટર 'સાધના' સંસ્થા, ગાંધીનગર), શ્રી વિમલબેન થવાની (પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર, અંધજન મંડળ, વચ્ચાપુર, અમદાવાદ), તથા શ્રી પરેશભાઈ રાવલ (દિવ્યભાસ્કર ન્યૂઝ, સાયલા) ઉપસ્થિત રહ્યા. તેમાં ૧૯૦ વાલીઓને

બાળકોના હક, અધિકાર, સંરક્ષણ અને સાર-સંભાળ અને બાળકોને મળતા લાભોની માહિતી આપી તેમજ વાલી નેટવર્ક વિષે ચર્ચા કરી.

આઈ.સી.બી.એલ. પી પાર્ટનર્સ પ્રોજેક્ટ મીટિંગ આશીર્વાદમાં યોજાઈ. જેમાં શ્રી વિમલબેન થવાની, શ્રી ભરતભાઈ જોખી, શ્રી અરિન્દમભાઈ, શ્રી ધર્મન્દ્રભાઈ, શ્રી જ્યોતીષ્ઠભાઈની ઉપસ્થિતિમાં રાજ્યાન, બારેજા, ભુજ અને સાયલાના સ્ટાઇ મેઝારોને ર દિવસીય મીટિંગમાં પ્રોજેક્ટ કાર્યક્રમમાં કરેલ કામગીરી અને આગામી આયોજન વિષે ચર્ચા કરી.

સોસાયટી ફોર ધ વેલફર ઓફ ધ રીટર્નેડ તથા અંધજન મંડળ અમદાવાદ આયોજિત 'રંગની જંગ' કાર્યક્રમમાં ચિત્ર સ્પર્ધામાં આશીર્વાદ, ક્ષમતા અને ઉપાસના સેન્ટરનાં ઉદ્ઘાટન મંદબુદ્ધિ બાળકોને GMDC ગ્રાઉન્ડ ખાતે અમદાવાદ ભાગ લીધો.

તાલીમાર્થી

German Leprosy Relief Agency માંથી અંધજન મંડળ અમદાવાદથી ટાટા ઇન્સ્ટટ્યુટ ઓફ સોશિયલ સાયન્સ, મુંબઈથી, દિવ્ય જ્યોતિ ટ્રસ્ટ, માંડવી તેમજ Vishva - Bharati Shantiniketan West-Bengal થી MSW ના વિદ્યાર્થીઓ મળીને ૬૮ તાલીમાર્થીઓ આવ્યા. તેમને નોલી, ઓવનગઢ, ગુંદીયાવડા, ધજાણા, ધાંખલપુર, ચોરવીરા, ડેણીયા, ગોસળ અને સુરેન્દ્રનગરમાં માનસિક બીમાર વ્યક્તિઓ તેમજ આર્થિક પુનર્વસન કરેલ વ્યક્તિઓની ફિલ્ડ વિઝિટ કરી.

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ

શ્રી રાજસોભાગ સત્સંગ મંડળમાં ગુરુપૂર્ણિમા કાર્યક્રમમાં પ.પુ.ભાઈશ્રી, શ્રી વિકમભાઈ શાહ, શ્રી

મિનળબેન શાહના હસ્તે થાનગઢના રાઠોડ રતિલાલ નારાયણભાઈને ટ્રાયસિકલનું વિતરણ કર્યું તેમજ આશીર્વાદનાં બાળકોએ ‘શ્રી ગણેશા’ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો.

અંધજન મંડળ અમદાવાદ આયોજિત રાષ્ટ્રીય અંધજન ધ્વજદિન નિમિત્તે વાર્ષિક રસોત્સવમાં આશીર્વાદ, ક્ષમતા અને ઉપાસના સેન્ટરનાં ૨૭ બાળકોએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો.

શિવશક્તિ શ્રુપ આયોજિત ‘ગણેશ ઉત્સવ કાર્યક્રમ – ૨૦૧૫’ માં આશીર્વાદનાં ૮ બાળકોએ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો તેમજ વિકલાંગતા ક્ષેત્રે સારી કામગીરી બદલ આશીર્વાદને શિલ્ડ એનાયત કર્યો.

જનજાગૃતિ

ઉધા સિલાઈ સ્કૂલમાં NDTV દ્વારા ધાંધલપુર ગામમાં ઉધા સિલાઈ સ્કૂલ ચલાવતા અસ્થિવિષયક ક્ષતિ ધરાવતા ખાંખલા સાતીબેન હામાભાઈનું શૂટિંગ લીધું તેમજ ગામના સરપંચ, આચાર્ય, ટ્રેનર, સાતીબેન અને તેમનાં માતાનું ઈન્ટરવ્યુ લીધાં.

ગુજરાતના પ્રભ્યાત તરણેતરના મેળામાં મિશન મંગલમૂ યોજના દ્વારા શ્રી સોમેશ્વર સ્વ-સહાય જૂથ, ડોઝીયાને સ્ટોલ મજ્યો જેમાં વિકલાંગતાની જનજાગૃતિના ભાગ રૂપે વિકલાંગ વ્યક્તિઓએ બનાવેલ વસ્તુનું વેચાણ કર્યું અને સુરેન્દ્રનગર જિલ્લા મદદનીશ કલેક્ટર શ્રી પ્રણવ જોશી સાહેબે સ્ટોલની મુલાકાત લઈ વિકલાંગ બહેનોને પ્રોત્સાહિત કર્યા.

મુલાકાતીઓ

બી.આર.સી. ભવન સાયલામાંથી મુળી તથા સાયલા તાલુકાનાં વિકલાંગ બાળકોના વાલીઓએ આશીર્વાદની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી.

શ્રી રાજ-સોભાગ સત્સંગ મંડળ પ્રેરિત

‘પ્રેમની પરબ’ ત્રિમાસિક અહેવાલ

જુલાઈ-૨૦૧૫ પથી સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૫

શાળા પ્રવેશોત્ત્વ-૨૦૧૫ માં ધોરણ-૧ના નવા નામાંકિત ઉર્ફ્યોત્ત્વ બાળકોને શૈક્ષણિક ક્રીટ આપવામાં આવી. દરેક શાળાનું શૈક્ષણિક કાર્ય ચાલુ થયું. ‘પ્રેમની પરબ’ નો શાળા સાથેનો સંપર્ક મુલાકાત સ્વરૂપે કે ફોન પર ચાલ્યા કરે. આ વર્ષે આ તાલુકામાં ૪(ચાર) નવી પ્રાથમિક શાળાઓ મંજૂર થઈ (સાયલા-૭, વાંટાવચ્છ, ધારાંગણી અને મોટાભડલા).

જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્ર : જુલાઈ-૧૫ થી સપ્ટેમ્બર-૧૫ દરમાન જીવન વિજ્ઞાન કેન્દ્રની મુલાકાતે ૧૭૧૧ વિદ્યાર્થી આવ્યા. પ્રત્યક્ષ શિક્ષણ મેળવ્યું. ૫૩ શાળાના આ વિદ્યાર્થીઓ સાથે ૬૧ શિક્ષકોએ પણ વિજ્ઞાન કેન્દ્રની મુલાકાત લીધી.

તા. ૨૫-૭-૧૫ :

BRC ભવન સાયલા ખાતે આચાર્યશ્રીઓની બેઠકમાં આ તાલુકાના શિક્ષણ અંગે વિચારણા થઈ. સાયલા TPEO શ્રી ગઢવી સાહેબની બદલી થતા તેમને વિદાય આપવા અને શ્રી પાંચાણી સાહેબ તેમની જગ્યાએ આવતા તેમને સત્કારવાનો કાર્યક્રમ યોજાયો. તેમાં ‘પ્રેમની પરબ’ તરફથી બજે અધિકારીઓને સ્મૃતિચિહ્ન અને પુસ્તક આપી સન્માનવામાં આવ્યા.

તા. ૨૬-૭-૧૫ :

ભાવનગર મુકામે નટરાજ કોલેજ માં ‘પેરેન્ટિંગ ફોર પીસ’ ના સેમિનારમાં શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈએ ‘પ્રેમની પરબ’ વતી પ્રતિનિધિત્વ કર્યું અને સાયલા તાલુકાના શિક્ષકો માટે P4P કાર્યક્રમનું આયોજન વિચાર્યું.

તા. ૮/૯-૮-૧૫ :

ઇન્ટરનોશનલ સ્કૂલ અમદાવાદ ખાતે

શિક્ષણમંત્રીશ્રી ભૂપેન્દ્રસિંહજી ચુડાસમાની ઉપસ્થિતિમાં યોજાયેલ નવી શિક્ષણનીતિ ઘડવા અંગેની સ્વૈચ્છિક સંગઠનો માટેની કાર્યશાળામાં શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ વાસ ગયા. એક ચુપના લીડર તરીકે પ્રેરણેશન કર્યું.

તા. ૧૪/૧૫-૮-૧૫ :

તાલુકા કક્ષાના વિજ્ઞાન પ્રદર્શનમાં શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ ઉદ્ઘાટક તરીકે ગયા અને વિજ્ઞાન-ગણિત શિક્ષણ માટે જાગૃતિ લાવવા મનનીય વાતો કરી. ૪૫ શાળાઓએ પોતાની કૃતિઓ રજૂ કરેલ હતી.

તા. ૧-૮-૧૫ :

સુરેન્દ્રનગર જિલ્લામાં પ્રોબેશન ઉપર મુકાપેલા કલેક્ટર શ્રી જોશી સાહેબ (IAS) સામુહિક આરોગ્ય કેન્દ્ર, સાયલામાં યોજાયેલ સર્વરોગ નિદાન કેમ્પમાં આવેલ. તેમણે આશ્રમની મુલાકાત લીધી. શ્રી હીતેશભાઈ શેઠ, સચિનભાઈ અને ચંદ્રકાન્તભાઈ વ્યાસે સંસ્થાના પ્રશ્નોની ચર્ચા કરી ત્યારબાદ કલેક્ટરશ્રી અગ્રવાલ સાહેબની મુલાકાત લઈ જીમીન સંપાદન માટે દરખાસ્ત રજૂ કરવામાં આવી.

તા. ૮-૮-૧૫ :

જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન સુરેન્દ્રનગર ખાતે શિક્ષકો માટેની ૪ દિવસીય શિબિરમાં ‘સ્થાનિક સાહિત્ય સર્જન’ - ‘રચના અને કૌશલ્ય’ વિષય પર શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ વાસે પ્રારંભિક ભૂમિકારૂપ વક્તવ્ય — ઉદાહરણો સહિત આપી સૌને પ્રેરિત કર્યા.

તા. ૧૧-૮-૧૫ :

પૂ.અલ.અમ. વોરા ગલ્ફ હાઇસ્કૂલ ખાતે સાયલા તાલુકાનો ૪૮મો યુવા મહોત્સવ ઉજવાયો. પૂ.ભાઈશ્રીના શુભ હસ્તે ઉદ્ઘાટન થયું જેમાં ૧૦ હાઇસ્કૂલના ૧૦૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓએ ૨૨ જેટલી સ્પર્ધાઓમાં ભાગ લીધો. દરેક સ્પર્ધામાં પ્રથમ કુમે

વિજેતા બનેલા સ્પર્ધક જિલ્લા યુવા મહોત્સવમાં ભાગ લેવા જશે. પૂ. અલ. અમ. વોરા આર્ટ્સ કોલેજની વિદ્યાર્થીની મેણિયા કેલાસબેને યુનિ. કક્ષાની જુનાગઢ મુકામે કબડી સ્પર્ધામાં શ્રેષ્ઠ દેખાવ કર્યા બદલ ‘બેસ્ટ કેચર’ નો એવોર્ડ મેળવેલ. પૂ. ભાઈશ્રીના હસ્તે તેનું સન્માન કરાયું.

તા. ૧૫-૮-૧૫ :

સાયલા કન્યા શાળા નંબર - ૩ માં વાલી સંમેલન યોજાયું. જેમાં વાલીઓની જાગૃતિ, બાળ આરોગ્ય અંગે શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ એ સુંદર ઉપયોગી માર્ગદર્શન આપ્યું.

તા. ૨૫ થી ૨૭-૮-૧૫ :

લોકભારતી, સણોસરા મુકામે સમન્વય-શિક્ષણ સંવર્ધન અભિયાનની ૭૫ મી ગોલ્ડમાં વિશિષ્ટ આમંત્રણથી શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ વાસ તથા શાંતિભાઈ ગોહિલ ઉપસ્થિત રહ્યા. તાલુકા શિક્ષક સંધ્યાયનિટ પ્રમુખ મૂળજીભાઈ પરાલિયા તથા અન્ય બે શિક્ષક પણ આ ગોલ્ડમાં એક દિવસ ઉપસ્થિત રહ્યા. ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે શિક્ષણ રાજ્યમંત્રી શ્રી નાનુભાઈ વાનાણીએ અને સમાપન કાર્યક્રમાં શિક્ષણ મંત્રી શ્રી ભૂપેન્દ્રસિંહજી ચુડાસમાંથી શિક્ષણ વિશે મનનીય પ્રવચનો આપ્યાં. આ બેઠકમાં ગુજરાતમાંથી અનેક શિક્ષણવિદો ઉપસ્થિત રહ્યાં.

આ ગ્રાન્ડ માસ દરમ્યાન શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈએ થોરિયાળી, સુદામણ, ચોરવિરા (થાન), ધાંધલપુર અને સ્થાનિક શાળાઓ મળી ઉશાળાઓની મુલાકાત લીધી. ૪ શાળાઓએ ‘પ્રેમની પરબ’ —સહયોગથી શૈક્ષણિક પ્રવાસ કર્યા. ઓક્ટોબર/નવેમ્બરમાં પરીક્ષાઓ, નવરાત્રી અને વેકેશનનું વાતાવરણ રહેશે. દિવાળી વેકેશન બાદ ધો. ૬ થી ૮ ના બાળકોની સામાન્ય જ્ઞાનની કસોટી લેવાનું આયોજન છે, તે માટેની સમિતિ આ હેતુસર હાલ કાર્યરત છે.

શ્રી રાજ-તૌભાગ આશ્રમ - સાયલા
'એકાંત મૌન આરાધના'

અરજી પત્રક

(શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ પ્રકલ્પમાં જોડાયેલ મુમુક્ષુ માટે જ)

નામ :	ઉંમર :	તારીખ/વર્ષ
સરનામું :	અર્પણતા	
	અર્ધપ્રાપ્તિ	
	પૂર્ણપ્રાપ્તિ	
ફોન નં. :	ઉચ્ચ શ્રેણી	

સંસાર-તાપથી દુભાયેલા ત્રાહિત દુઃખી આત્માઓનું દુઃખ જોઈ પ. પૂ. ભાઈશ્રીએ બહુ અનુકૂળ કરી 'એકાંત મૌન આરાધના' શિબિરનું આયોજન કર્યું છે. શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણમાં જોડાયા બાદ મારો અધ્યાત્મ પુરુષાર્થ હજુ વધુ પ્રબળ, વધુ જોમવંત, ઘેયલક્ષી બને તે માટે આ 'એકાંત મૌન આરાધના' શિબિરમાં મારા આત્માના શૈયાર્થે મને તક આપવા નમ્ર વિનંતી છે.

આ શિબિર માટેના બધા જ નિયમો મેં વાંચ્યા છે અને તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાની હું બાંધધરી આપું છું.

૧. 'એકાંત મૌન આરાધના' ની કેટલી શિબિરો ભરી છે ?

૨. હું 'એકાંત મૌન આરાધના'ની શિબિર નં..... તા થી તા. માટે અરજી કર્યું છું.

ચુપ લીડરનું નામ :

ચુપ લીડરનો અભિપ્રાય :

ચુપ લીડરની સહી :

સાધકની સહી :

નોંધ : (અ) શિબિર શરૂ થવાના એક મહિના પહેલાં અરજી પત્રક ભરીને આશ્રમમાં પહોંચાડવાનું રહેશે.

(બ) ચુપ લીડરના અભિપ્રાય વગરનું અરજી પત્રક અમાન્ય ગણવામાં આવશે.

(ક) શિબિરમાં પસંદગી પામેલ મુમુક્ષુઓને વહેલી તકે જાણ કરવામાં આવશે.

ખાસ નોંધ : (ખ) પરદેશના તથા લાંબા કેતે રહેતા મુમુક્ષુઓ "શ્રી રાજમાર્ગનું યોગારોહણ" પ્રકલ્પમાં ન જોડાયેલ હોય તો પણ 'એકાંત મૌન આરાધના' શિબિર માટે અરજી કરી શકશે.

(પાછળ)

‘એકાંત મૌન આરાધના’ શિબિરના નિયમો

૧. એકાંત મૌન આરાધના શિબિર શરૂ થવાની હોય તે તારીખથી એક મહિના પહેલાં દેશ-પરદેશના મુમુક્ષુઓ અરજી પહોંચાડવાની રહેશે.
૨. શિબિરને આગામે દિવસે મુમુક્ષુઓએ આશ્રમમાં હાજર થઈ જવાનું રહેશે અને શિબિર પૂર્ણ થાય પછી જ આશ્રમ છોરીને જઈ શકશે.
૩. રૂમમાં નાસ્તો કરવો નહીં.
૪. આખો દિવસ આત્માનું અનુસંધાન રહે તે રીતે દરેક કમ ઉપરાંત સતત ચિંતન-મનન અને સુવિચારણા કરવી.
૫. મૌનપણે એકાંતમાં રહેતા સાધકને વૈરાગ્ય-ઉપશમભાવ વધે તે પ્રમાણેની ચર્ચા ખૂબ જ ઉપયોગી થશે.
૬. શિબિર સંચાલક તરફથી જે કાંઈ સૂચના આપવામાં આવે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવું.
૭. સ્વાધ્યાય, ભક્તિ, ધ્યાન અને સત્સંગના સમયે પાંચ મિનિટ પહેલાં સ્થાન ગ્રહણ કરી લેવું.
૮. મોબાઇલ ફોન, છાપું કે પત્રવહાર શિબિર દરમ્યાન સંપૂર્ણ બંધ રાખવા.
૯. આશ્રમની બહાર જઈ શકાશે નહીં.
૧૦. ઉપરોક્ત નિયમોનો ભંગ કરનાર સાધકને શિબિર સંચાલક શિક્ષા રૂપે જે કાંઈ પ્રાયશ્ચિત આપે તેનું ચુસ્તપણે પાલન કરવાનું રહેશે.

ઓંગસ્ટ - ૨૦૧૫થી મે - ૨૦૧૬ સુધી રાખવામાં આવેલ શિબિર

મહિનો	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર	આરાધના શિબિર
ઓક્ટોબર ૨૦૧૫	શિબિર - ૮૩ તા. ૧૪ બુધવારથી તા. ૧૮ રવિવાર સુધી	તા. ૧૪ બુધવારથી તા. ૧૮ રવિવાર સુધી
નવેમ્બર ૨૦૧૫	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.
ડિસેમ્બર ૨૦૧૫	એકાંત મૌન આરાધના શિબિર રાખવામાં આવેલ નથી.	આરાધના શિબિર તથા યુવા શિબિર તા. ૨૫ શુક્રવારથી તા. ૩૧ ગુરુવાર સુધી
જાન્યુઆરી ૨૦૧૬	શિબિર - ૮૪ તા. ૨૩ શનિવારથી તા. ૨૭ બુધવાર સુધી	તા. ૨૩ શનિવારથી તા. ૨૭ બુધવાર સુધી
ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૬	શિબિર - ૮૫ તા. ૧૭ બુધવારથી તા. ૨૧ રવિવાર સુધી	તા. ૧૭ બુધવારથી તા. ૨૧ રવિવાર સુધી
માર્ચ ૨૦૧૬	શિબિર - ૮૬ તા. ૧૨ શનિવારથી તા. ૧૬ બુધવાર સુધી	તા. ૧૨ શનિવારથી તા. ૧૬ બુધવાર સુધી
એપ્રિલ ૨૦૧૬	શિબિર - ૮૭ તા. ૮ શુક્રવારથી તા. ૧૨ મંગળવાર સુધી	તા. ૮ શુક્રવારથી તા. ૧૨ મંગળવાર સુધી
મે ૨૦૧૬	શિબિર - ૮૮ તા. ૨૦ શુક્રવારથી તા. ૨૪ મંગળવાર સુધી	તા. ૨૦ શુક્રવારથી તા. ૨૪ મંગળવાર સુધી

પૂ. લાડકયંદ માણોકયંદ વોરા ગર્વ્સ હાઈસ્કૂલ, સાયલા તથા

પૂ. લાડકયંદ માણોકયંદ વોરા કોલેજ ઓફ આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ, સાયલા

પૂ. એલ.એમ. વોરા ગર્વ્સ હાઈસ્કૂલ એ પ.પૂ. બાપુજીનું સ્વખ હતું. જે આજે ખૂબ સુંદર રીતે સાકાર થયું છે. અને તેના પર પ.પૂ.ભાઈશ્રીએ પૂ.એલ.એમ.વોરા ગર્વ્સ કોલેજ શરૂ કરાવી યશકલગી ઉમેરી છે. થોડાં વર્ષો પહેલાં આર્થિક-સામાજિક રીતે પદ્ધત ગણાતો સાયલા તાલુકો આજે શિક્ષણ ક્ષેત્રે અચ્છેસર થતો જાય છે. તેનું કારણ ઉપરોક્ત શૈક્ષણિક સંસ્થા તથા ‘પ્રેમની પરબ’ નામનો શૈક્ષણિક પ્રોજેક્ટ છે.

આ શૈક્ષણિક સંસ્થા સંપૂર્ણ સ્વનિર્ભર છે. છતાં આર્થિક પદ્ધત કુટુંબોમાંથી આવતી બધી જ બાળાઓનો સંપૂર્ણ શૈક્ષણિક ખર્ચ આપણી સંસ્થા શ્રી રાજ સૌભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલા ઉદાવે છે અને તેમાં ઉદાર દાતાઓનો ખૂબ સહયોગ મળે છે. દાતાઓના સહયોગ માટે નીચેની યોજના બનાવી છે. પૂ. એલ.એમ. વોરા ગર્વ્સ હાઈસ્કૂલ - ૧ બાળાનો ૧ વર્ષનો ખર્ચ રૂ.૪,૦૦૦/- પૂ.એલ.એમ.વોરા આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ - ૧ કન્યાનો ૧ વર્ષનો ખર્ચ રૂ.૬૦૦૦/- ઉપરોક્ત દટક યોજનામાં ૧ અથવા વધુ વર્ષ માટે ૧ અથવા વધુ બાળાઓ દટક લઈ શકાય છે.

ચાલુ શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬ માટે જાન્યુઆરી ૨૦૧૫થી શાળાની તથા કોલેજની કન્યાઓને દટક લેવાનું શરૂ કરેલ છે. જેમાં જાન્યુઆરી ૨૦૧૫થી સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૫ સુધી આવેલ ડોનેશનની વિગત દેશ પ્રમાણે આ મુજબ છે.

પૂ.લા.મા.વોરા ગર્વ્સ હાઈસ્કૂલ, સાયલા (કુલ બાળાઓ = ૪૮૨)		પૂ.લા.મા. વોરા આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, સાયલા (કુલ કન્યાઓ = ૩૪૦)		
દાતાશ્રીઓ	દટક બાળાઓ	દેશ	દાતાશ્રીઓ	દટક બાળાઓ
૫૭	૨૧૪	ભારત	૪૮	૭૮
૩૧	૧૨૮	યુ.કે.	૨૩	૧૧૦
૩	૫૬	યુ.એ.ઈ.	૫	૫૬
૫	૮	યુ.એસ.એ.	૫	૮
૧	૧	કેનેડા	૧	૧
૨	૨૭	કન્યા	૨	૫૫
૧૩૮	૪૩૫	કુલ	૮૪	૩૦૮

ચાલુ શૈક્ષણિક વર્ષ માટે ચાર ચાર દાતાશ્રીએ એકી સાથે શાળાની ૨૫ કન્યાઓને દટક લઈ શૈક્ષણિક દાનની ઉત્કૃષ્ટ જ્યોત પ્રગટાવેલ છે. આ ઉપરાંત પણ કેટલાક દાતાશ્રીઓએ એક કરતાં વધુ કન્યાઓને એકી સાથે ત્રણ-ત્રણ વર્ષ માટે એટલે કે આગામી વર્ષો માટે પણ દટક લઈ, શિક્ષણ અપાવવાની આર્થિક જવાબદારી સ્વીકારી શાળા તથા કોલેજને અવિરતપણે પ્રગતિ સાધવાની પ્રેરણ આપેલ છે. આ શૈક્ષણિક સંસ્થામાં ગ્રામીણ બાળાઓમાં સંસ્કાર, ઉત્સાહ, કિલ્લોલ તથા અલગ અલગ ક્ષેત્રે તેઓની પ્રગતિ જોઈ દાતાઓ સંતોષ અનુભવે છે.

સંસ્થા સર્વે ભાગ્યશાળી દાતાશ્રીઓનો હાઈક આભાર માને છે. આ બાબતે વધુ માહિતી માટે :

શ્રી જયસુખભાઈ મહેતા, લંડન - +૪૪૭૮૩૦૨૮૪૦૬૦ E-mail : jaysukhmehta@googlemail.com

શ્રી પ્રદીપભાઈ પારેખ, વડોદરા - +૯૧૭૯૦૮૮૨૧૩૫૫ E-mail : pradipbgb5555@gmail.com

હવે પછીના સંસ્થાના કાર્યક્રમોની સૂચિ

1. આસો માસની
આયંબીલની ઓળી
2. શ્રીઆત્મસિદ્ધિશાખ અવતરણાદિન
તથા પ્રભુશ્રીનો જન્મદિન
3. દિવાળી મહોત્સવ
4. પરમ કૃપાળુદેવની જન્મજયંતિ
5. પૂ.ભાઈશ્રી તથા
પૂ. ગુરુમાનો જન્મદિન
6. પૂ. બાપુજીની પુણ્યતિથિ
7. આશ્રમ સ્થાપના દિન
8. જાન્યુઆરી ૨૦૧૯ ની ધર્મયાત્રા
9. પ્રેમની પરબ વાર્ષિક મહોત્સવ
10. પૂ.બાપુજીનો જન્મદિવસ તથા
જિનાલય અને આશ્રમની વર્ષગાંઠ
- આસો સુદુર થી ૧૫, તા. ૧૮ ઓક્ટોબર ૨૦૧૫ સોમવારથી
(બારસનો ક્ષય છે.) તા. ૨૭ ઓક્ટોબર ૨૦૧૫ મંગળવાર સુધી.
 - આસો વદ ૧, તા. ૨૮ ઓક્ટોબર ૨૦૧૫ બુધવાર.
 - આસો વદ ૧ ઉથી કારતક સુદુર ૧, તા. ૮ નવેમ્બર ૨૦૧૫ સોમવાર થી
તા. ૧૨ નવેમ્બર ૨૦૧૫ ગુરુવાર સુધી.
 - કારતક સુદુર ૧૫, તા. ૨૫ નવેમ્બર ૨૦૧૫,
 - તા. ૨૪ તથા ૨૫ નવેમ્બર ૨૦૧૫,
મંગળવાર અને બુધવાર.
 - માગશર સુદુર ૧૦, તા. ૨૦ ડિસેમ્બર ૨૦૧૫, રવિવાર.
 - તા. ૩૧ ડિસેમ્બર ૨૦૧૫ ગુરુવાર.
 - તા. ૧ જાન્યુઆરીથી તા. ૮ જાન્યુઆરી ૨૦૧૬
દિલ્હી, હસ્તિનાપુર, અમૃતસર.
 - જાન્યુ.ના છેલ્લા અથવા ફેબ્રુ. ૨૦૧૬ના પ્રથમ અઠવાડિયામાં.
 - ફાગણ સુદુર ૧, ૨, ૩ તા. ૮ માર્ચ, બુધવારથી
તા. ૧૧ માર્ચ, શુક્રવાર ૨૦૧૬ સુધી.

BOOK-POST
PRINTED MATTER

To,

From :
Shree Raj Saubhag Satsang Mandal
Shree Raj Saubhag Ashram
On National Highway No. 8-A,
SAYLA - 363430
Gujarat, INDIA
Tel : 02755-280533
Telex : 02755-280791

“સત્પુરુષોનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો.”